

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

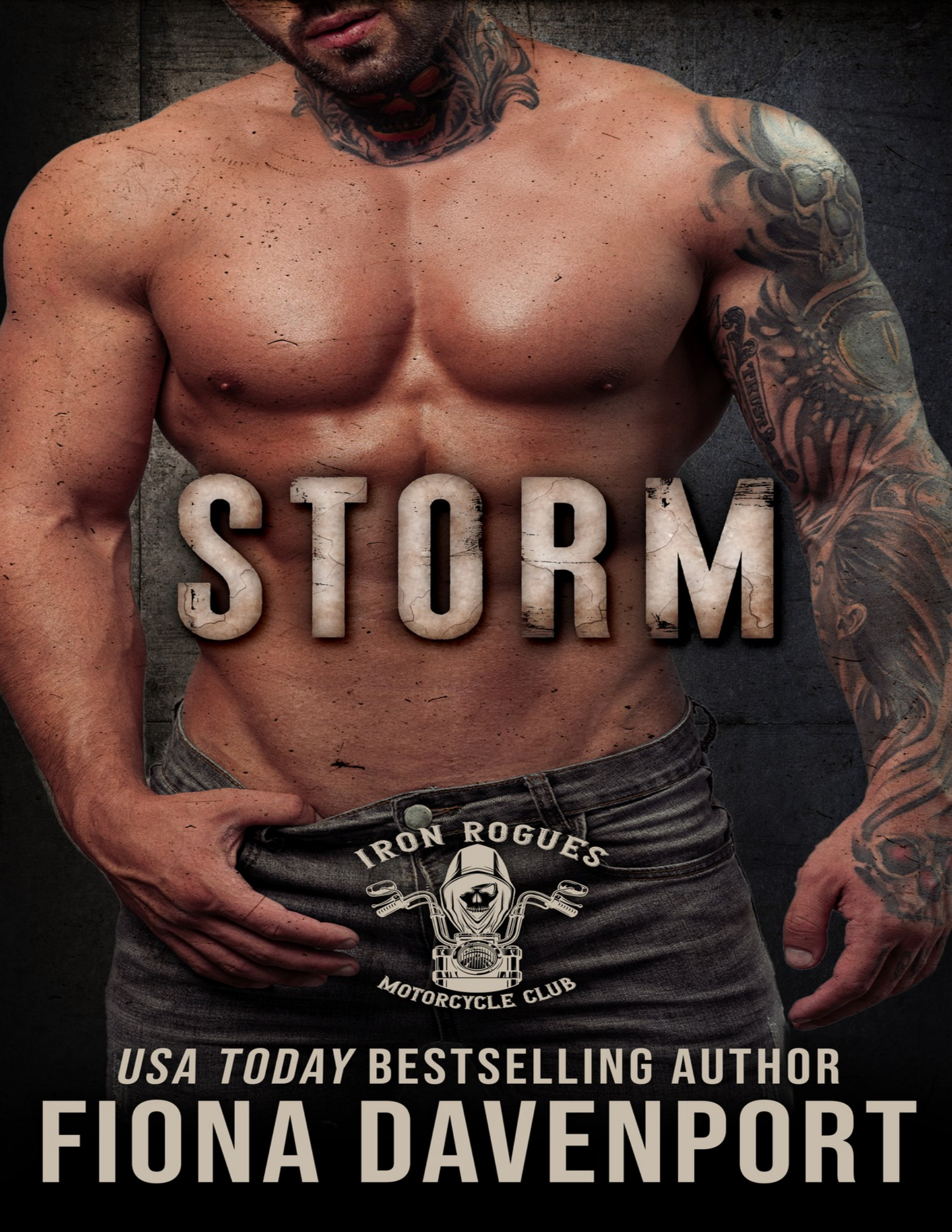
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A muscular man with a beard and tattoos is shown from the chest down. He has a large skull tattoo on his neck and a sleeve of tattoos on his left arm. He is wearing dark jeans with a patch that reads "IRON ROGUES MOTORCYCLE CLUB". The word "STORM" is written in large, distressed, white letters across his chest.

STORM

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
FIONA DAVENPORT



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

FIRTINA

IRON ROGUES MC

FIONA DAVENPORT

Telif hakkı© 2024 yazar Fiona Davenport

Kapak tasarımı Elle Christensen

Düzenleme Jenny Sims (Editing4Indies)

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

İÇİNDEKİLER

[Fırtına](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Sonsöz](#)

[Epilog](#)

[Yazar Hakkında](#)

FIRTINA

Blakely Evans'ın babası, çocuk bakıcılarını öldürdüğü için hapse gönderildiğinde, Gideon "Storm" Ayers'tan ona göz kulak olmasını istedi. İki yıl önce, Iron Rogues'ın Yol Kaptanı Blakely'nin Onun olması gereken kadın. Ama Storm için çok gençti, bu yüzden onu uzaktan korudu ve nihayet ona sahip olabileceği günü bekledi.

Ancak Blakely için gelemeden önce, ona bakacaklarına söz veren koruyucu ailesi tarafından kovuldu. Storm'un onu terk ettiğine inanan Blakely, yardım için koruyucu ailesinin MC'sine koşmak zorunda kalmıştır.

Şimdi Storm onu öldürenlerden intikam almaya kararlıdır. Ama önündeki en büyük engel Blakely'nin güvenini tekrar kazanmak olacaktır.

PROLOGUE

FIRTINA

"Y "Beni mi görmek istedin, Prez?"
Cox'un ofisine girdim ve masasının önündeki sandalyelerden birine çöktüm. Cox, Demir Şirketinin başkanıydı.

Rogues Motosiklet Kulübü ve en iyi arkadaşlarımdan birinin babası.

Kye ile lise son sınıftayken yasal olup olmadığı tartışmalı bir drag yarışında tanıştım. Princeton Üniversitesi'nde okuyordu ama bahar tatilinde yarışlar için Florida'daki memleketime gelmişti. Neredeyse o dünyanın içinde büyümüştüm - ailemin canı cehenneme, çünkü onlar hiçbir işe yaramıyorlardı ve zaten yaptığım her şeyi onaylamamayı hayattaki yanlış amaçları haline getirmişlerdi.

Fox ve ben iyi anlaştık ve iletişim halinde kaldık. Iron Rogues Tennessee, Kentucky, Georgia, Alabama ve Güney Carolina'daki yeraltı yarış dünyasına hemen hemen hükmediyordu. Fox daha da güneye açılmak istediğini ifade ettiğinde, Iron Rogues ile Miami ve çevresindeki şehirlerdeki yarışların çoğunu finanse eden adam arasında bir ortaklık kurulmasını sağladım. Yıllar içinde tüm eyaletteki yarış sahnesinin kontrolünü ele geçirmişlerdi ve Louisiana ve Mississippi'ye doğru ilerliyorlardı.

On sekiz yaşına geldiğimde, kasabamdan ve ailemden uzaklaşmak için hemen hemen her şeyi yapmaya hazırdım, bu yüzden orduya katıldım. Ama her iznimi Kye'la geçiriyordum -şimdi Fox'tu, çünkü kısa bir süre önce iyileşmişti- ve onun ailesiyle, yani zamanımın çoğunu MC'de geçiriyordum.

Çok fazla devamsızlık yapmama rağmen, Cox evde olduğum her an benim deneme yapmama izin veriyordu. Hizmetten ayrılmaya karar verdiğimde, kulübün yamalı bir üyesi olurdum.

"Bir iyiliğe ihtiyacım var."

Bütün bir kulübü yöneten bu belalı motorcunun benden ne tür bir iyilik isteyeceğini merak ettiğimde kaşlarım havaya kalktı.

"Fox bana rehine pazarlığında çalıştığınızı söyledi."

Başımı salladım. Korucu olduğumda, iki saatlik zorunlu Alternative Dispute Resolution -müzakere için kullanılan süslü bir terim-kursuna katılmış ve başarılı olmuştum. Bu yüzden beni iki haftalık kursa göndermişlerdi. Delta Force'a katıldığımda bu benim uzmanlık alanım oldu. Bunu pek çok kişiyle paylaşmadım, bu yüzden Fox Başkan'a söylediyse bunun çok iyi bir nedeni olduğunu biliyordum.

"İznini almak istemezdim evlat ama bir arkadaşımın senin becerilerine ihtiyacı var. On iki yaşındaki kızı kaçırıldı."

"Lanet olsun." Kaşlarımı çatarak öne doğru eğildim ve dirseklerimi dizlerime dayadım.

"Saber, Westland Riders MC'nin başkanı." Kaşlarım havaya kalktı. "Benim memleketimde mi?"

Cox başını sallayarak, "Ne tesadüf," diye mırıldandı.

Westland Riders, Iron Rogues'a benzer bir üne sahipti, ancak bizim yapmayacağımız bazı çizgileri aştıkları biliniyordu. "Saber birilerini çocuğunu kaçırarak kadar kızdırdı mı?"

"Fidye istiyorlar. WR yaptıkları işte son derece başarılı. Ve Saber yama yaptığında zaten paradan geliyordu. Mirasının büyük bir kısmını MC'nin kasasına aktardı."

"Fidye çağrısını çoktan aldılar mı?" Sıkı sürsem bile, büyüdüğüm yerden on saatlik bir mesafedeydim.

Cox başını salladı. "Kulübün bir blok ötesinde bulunan sırt çantasına bir not bırakmış. Önümüzdeki yirmi dört saat içinde aranmayı beklediğini söylemiş."

"Benim için bir dosyanız var mı?" Bana olabildiğince çok bilgi vereceğini, böylece durumu ve oyuncuları tanıyabileceğimi düşündüm.

Cox masasından sarı bir dosya aldı ve bana uzattı. "Fox'u seninle gönderiyorum. Arabayı o kullanacak, böylece her şeye atabilirsin. Ayrıca gelmeden önce telefonla görüşmeniz gerekirse sizi serbest bırakacak."

Onaylarcasına çenemi kaldırdım, dikkatim zaten verdiği dosyadaydı. "Saber bana her şeyi e-posta ile göndersin."

"Yapacağım."

Yirmi dakika sonra Fox ve ben yoldaydık. Küçük kızın o pisliklerin elinde gereğinden fazla kalması fikrinden nefret ediyordum ama kamyonundan arabuluculuk yapmaya çalışmak tam bir kabus olurdu. Bu yüzden ben gelmeden önce aramayı almadıkları için minnettardım.

Sabah saat dört civarında yerleşkeye girdik ama uyumak için zaman yoktu. Hemen işe koyuldum.

Birkaç saat sonra telefon geldi. Yirmi milyon dolar ve Saber'ın parayı teslim bekliyorlardı, ardından Blakely'yi iki saat içinde serbest bırakacaklardı.

İçgüdülerim kükrüyordu ve bana onu bırakmaya niyetleri olmadığını söylüyordu. Onlarla bir yaşam kanıtı videosu göndermeleri için konuştum ve video elimize ulaştığında mavi bir çizgiyle lanet ettim. "Gözleri bağlı değil."

Saber ekrana sertçe baktı, kızının dehşet içindeki ifadesinden gözlerini ayıramıyor gibiydi. "Bu ne anlama geliyor?"

Ellerimi yüzüme sürdüm ve hayal kırıklığı içinde homurdandım. "Muhtemelen onları görmüştür."

"Orospu çocuğu," diye mırıldandı Fox, ofisin karşısındaki pencereden dışarı bakmak için adımlarını hızlandırarak.

Evet, o şerefsizlerin Blakely'nin gitmesine izin vermeye hiç niyetleri yoktu.

Tekrar aradıklarında, parayı bırakmak için bizim seçtiğimiz bir yer ve zamanı kabul etmelerini sağlamayı başardım. Ayrıca parayı teslim alırken Blakely'nin canlı yayınına bize göstermeyi de kabul ettiler. Onaylamamız için bir cep telefonu bırakacaklardı, sonra da parayı bırakıp gitmemiz için yönlendirilecektik.

Konuşma sırasında, eğitimimde ustalaştığım taktikleri kullandım ve kim olduklarını anlamamıza yardımcı olacak birkaç şeyi itiraf etmelerini sağladım. Telefonu kapattıktan sonra herkese ne öğrendiğimi ve bu istihbaratın bize neden yardımcı olduğunu anlattım.

Sonra bir plan yaptık.

Ayağımı deponun arka tarafındaki bir çıkış kapısına vurdum ve hemen korumanın kafasının arkasına bir kurşun sıktım. Bazıları

WR kardeşler peşimden hızla içeri girerken birkaç kişi de ön girişten içeri daldı.

Arkamı kollayacaklarına güvenerek kapıyı bulmaya odaklandım - işte oradaydı.

Videoda Blakely'nin arkasındakine benzeyen bir kapıya doğru aceleyle ilerlerken geniş açık alanın çevresinden ayrılmadım. Herifler rehinelerinin canlı yayınına bağlı telefonla gitmemize izin verecek kadar aptaldı. Sinyal üzerindeki şifrelemeleri de bok gibiydi. Bir hacker arkadaşım bir dakikadan kısa bir sürede kırdı ve bize onu tuttukları yeri verdi.

Parayı geri alan adamların rüzgârı vardı ama hepimizin gerçekten önemsedığı tek şey Saber'in küçük kızıydı.

İlerlediğim kapıyı bir adam açtı, etrafına çılgınca bakıyordu, belli ki dışarıdaki kargaşayı duymuştu. Kolumu kaldırdım ve bir saniye sonra şakağındaki kan damlayan küçük delik sayesinde yere düştü. Odaya ulaştığımda silahımı kılıfına koydum. Kız bir MC'nin etrafında büyümüş olabilirdi ama ruhsal durumunun ne olduğunu bilmiyordum ve mümkün olduğunca tehditkâr görünmemek istiyordum.

Odanın uzak köşesine büzülmüş, yanındaki duvardaki metal karyola tarafından yarı gizlenmişti. Gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı dökülüyordu ve perçemleri nemli alnına yapışmıştı. Bana bakarken sarı buklelerinin geri kalanı yüzüne döküldü ve berrak mavi gözlerini dolduran dehşet karşısında kalbim burkuldu.

Ben yaklaşırken aniden ayağa fırladı ve önündeki bir şeyi neredeyse karnımı kesecek şekilde kesti. "Benden uzak dur!" diye bağırdı. Sonra silahı tekrar önüne savurdu, ama bileğini yakaladım ve ... düzleştirilmiş yatak yayını mı yakaladım? *Zeki kız*. Yere fırlattım ve onu kollarıma çektim. "Copperfield," dedim yüksek sesle, böylece çığlıkları arasında beni duyabilecekti. Bu, Saber'in ona verdiği parolaydı, böylece onu kullanan kişinin güvende olduğunu bilecekti.

Bağırışları ve bana vurma girişimleri hemen kesildi. Bana bakarken donmuş gibiydi ve az önce söylediklerimi hayal edip etmediğine karar vermeye çalışan zihninin çalıştığını görebiliyordum. "Copperfield," diye tekrar mırıldandım.

Bir saniye sonra kendini bana attı ve bana o kadar sıkı sarıldı ki, göğsünden hıçkırıklar yükselirken neredeyse acı veriyordu.

"Baban burada Blakely," dedim usulca onu kucağıma alıp kapıya doğru ilerlerken. Ben daha kapıya ulaşmadan Saber odaya daldı ve kucağımdaki kızı görünce dizlerinin üzerine çöküp büyük bir nefes çekti.

"Blakely," diye mırıldandı gözlerinden yaşlar süzülürken. Saber sert bir orospu çocuğuydu. Demir yumrukla yönetirdi ve gerektiğinde ölümcül olabilirdi. Ama duygularını göstermesi beni şaşırtmadı. Onunla tanıştığım andan itibaren kızını ne kadar sevdiği ve ona ne kadar taptığı belliydi.

"Baba!" Blakely bağırdı ve kucağına koşabilmesi için onu yere bıraktım.

Yeniden bir araya gelmelerine engel olmak istemediğim için aceleyle çıktım. Etrafıma baktığımda, yanımızda getirdiğimiz herkesin hâlâ nefes aldığını görünce rahatlardım. Birkaçı odanın ortasında durmuş konuşurken, birkaçı da cesetleri arka kapıdan dışarı sürüklüyordu. Tamircileri onları almak için dışarıda bekliyordu.

Fox'un başı kalktı ve beni görünce çenesini yana sallayarak onlara katılmamı işaret etti.

"Parayı toplayan adamların yerini tespit ettiğimizi düşünüyoruz."

Bunu duyduğuma sevindim ama o adamlar sadece uşaktı. Kaçırılma olayının arkasındaki beyni bulmamız gerekiyordu. "Kimin için çalıştıklarını bulabildin mi?"

Blakely

"BLAKELY. , TATLİM."

Babamın sert sesi uykumu böldü ve yavaşça uyandım. Onun orada olduğunu bilmek paniğin beni ele geçirmesini engelledi ve gözlerim önce dalgalanıp sonra açılırken derin bir nefes aldım. Neredeyse bir haftadır evdeydim ama yine de her uyandığımda kendime güvende olduğumu hatırlatmam gerekiyordu.

"Merhaba uğur böceği," diye gergin bir gülümsemeyle selamladı beni. "Baba?" Oturmak için mücadele ettim.

Yavaşça oturmama yardım etti, sonra saçlarımı yüzümden geriye doğru düzeltti.

"Seni her şeyden çok seviyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Gülümsedim ve başımı salladım. "Ben de seni seviyorum baba." Odama göz gezdirirken güneşin henüz doğmadığını fark edince kaşlarımı çattım. "Saat kaç?"

"Erken geldim, tatlım. Sadece seni görmem gerekiyordu ve..." İçini çekti ve elleriyle yüzünü ovaladı. "Ben sadece...bunun peşini bırakamazdım, Blakely. Cezalandırılmaları gerekiyordu."

"Ne?" Söyledikleri kafamı karıştırmıştı ama ses tonundaki ve ifadesindeki bir şey panik havamı tekrar kesmekle tehdit ediyordu.

"Senin için tekrar gelmeleri riskini göze alamazdım, la- dybug. Bu senin büyüdüğünü görememek anlamına gelse bile."

"Ne?" Sesim tizleşti ve kalbim kaburgalarımın doğru sertçe çarpmaya başladı. "Ne demek istiyorsun? Baba-"

"Saber." Kapı aralığından gelen derin bir ses beni böldü. Eve getirildiğimden beri iyi tanıdığım bir ses. Beni güvende ve mutlu hissettiren bir ses.

Gideon içeri bir adım attı ve bana baktığında yüzü yumuşadı. Ama beni gördüğü çoğu zamankinden farklı olarak dudakları şakacı bir gülümsemeye dönüşmedi.

Kahverengi gözleri babama kaydılar ve homurdandı, "Buradalar."

"Burada kalmana ihtiyacım var, tatlım," dedi babam, ses tonu ciddi idi.

"Ama-"

"Aması yok, Blakely. Güneş doğana kadar odandan çıkmayacağına söz ver." Ağzımı açtım ama nazikçe kollarımdan tuttu ve "Söz ver bana" dedi.

Gideon bana, "Seninle kalacağım, Blakely,"

dedi. "Tamam," diye fısıldadım.

Babam alnımdan öptü ve bana sıkıca sarıldı. "Seni seviyorum uğur böceğim. Bunu asla unutma."

"Ben de seni seviyorum baba." Neler olduğunu bilmiyordum ama bir şeylerin yanlış gittiğini biliyordum. İçimi bir korku kapladı.

Ayağa kalktı ve Gideon'la yüzleşti. "Ona göz kulak olacağına söz vermiştin," dedi babam.

"Sana söz veriyorum." Gideon başını yana eğdi ve bir süre babamı süzdü. "Korunduğundan ve ona iyi bakıldığından emin olacağım ama onun ihtiyacı olan ben değilim, Saber. Onun babasına ihtiyacı var."

Babam hırıltılı bir şekilde nefes aldı, omuzları öne doğru çöktü. "Ben sadece... Bunu yanlarına bırakamazdım."

Gideon cevap verirken sesi alçaktı ama oda o kadar sessizdi ki yine de onu duymayı başardım. "Ve şimdi bunun bedelini tekrar ödüyor."

"Biliyorum..." Babam içini çekti ve bana baktı; mavi gözleri benimkiler gibi hüznle doluydu. "Seni seviyorum uğur böceğim. Umarım beni affedebilirsin."

Sonra sinsice odadan çıktı. Yorganımı fırlatıp aceleyle onu takip etmeye çalıştım ama Gideon beni kollarına aldı ve yatağımın başındaki sallanan sandalyeye geçti, sonra oturdu ve beni kollarına aldı.

"Söz vermiştin Blakely," diye mırıldandı.

"Geri gelmeyecek, değil mi?" Boğazım tıkanırken ve görüşüm bulanıklaşırken burnumu çektim.

"Hayır."

"Yapayalnız kalacağım."

Gideon parmağını çenemin altına koydu ve başımı nazikçe kaldırdı. "Her zaman yanında olamayacağım, Blakely. Ama yalnız değilsin. Ben her zaman senin yanında olacağım. Her zaman."

Bana şiddetle söz vermesindeki bir şey korkumu yatıştırmaya yardımcı oldu. Ona inanmıştım. Gideon kendimi yalnız hissetmeme asla izin vermezdi.

T kapımın çalınmasıyla inleyerek yuvarlandığımda, ılık yatak odamdaki panjurların çıtaları arasından ancak süzülüyordu. yatak odası kapısı. "Evet?"

"Kalkma zamanı, Blakely. Krepler hazır," diye seslendi üvey annem. "Tamam."

Yorganı üzerimden atıp yataktan çıkarken iç çektim. Kış tatilinin en güzel yanlarından biri uyuyabilmektir ama bugün buna fırsat bulamayacağımı biliyordum.

Herkes erkenden kalkıp hediyelerini açmak için heyecanlanırken, benim dört gözle beklediğim pek bir şey yoktu. Koruyucu aile olarak yerleştirildiğim için şanslıyım ama babam hapse girdikten sonra Noel sabahı anlamını büyük ölçüde yitirmişti. Davidson'lar bana karşı yeterince iyidiler, ama bayramlarda pek bir şey yapmazlardı. En azından benim için. Oğulları farklı bir hikayeydi.

Bryan yirmi dört yaşında üniversite son sınıf öğrencisiydi ama ona hâlâ küçük bir çocukmuş gibi davranıyorlardı. Patti ayda iki kez dört saat araba kullanarak Bryan'ın çamaşırlarını yıkıyor, buzdolabını ve dondurucusunu ev yapımı yiyeceklerle dolduruyordu. Ödevlerinin bir takvimini tuttu ve her şeyin ne zaman bitmesi gerektiğini hatırlattı, hatta yapmaya zahmet etmediklerini bitirmesine yardım etti. Oğlu üniversitede altıncı yılındayken ve tüm masrafları ailesi tarafından karşılanırken onu pek de suçlamadım. Sonunda mezun olması için can atıyor olmalıydı.

Onların benden çok daha fazla bekleyecek şeyleri için ben aşağı indiğimde herkes mutfak masasına oturmuştu bile.

Bryan onun yanındaki sandalyeye oturdu. "Mutlu Noeller, doğum günü kıızı."

Ondan hep garip bir elektrik almıştım ama en azından ailesi beni yanına almadan önce üniversiteye taşınmıştı. İkinci sınıftan beri kampüs dışında bir dairede kalıyordu, bu yüzden yazları eve gelmiyordu. Bu da genellikle sadece tatillerde ona katlanmak zorunda kaldığım anlamına geliyordu, çok şükür.

"Umm, teşekkürler."

Bakışları oğluyla benim aramda gidip gelirken Patti'nin kaşları birbirine çarptı. Kocasına endişeli bir bakış attı ama o sadece omuz silkti. Üvey babam pek konuşkan değildi ama bu yönünü seviyordum.

Kahvaltımızı bitirdikten sonra, Bryan hediyelerini açmaya başlarken ben de bulaşıkları yıkadım. Ben oturma odasına girdiğimde hâlâ açması gereken kocaman bir yığın vardı. Yine de onunkilerden birine uzanmak yerine, ağacın altından bir paket uzattı bana. "Al, bu senin için Blakely."

Ailesiyle geçirdiğim tüm tatillerde Bryan beni de işin içine katmak için elinden geleni ardına koymamıştı, o yüzden bugün bana bu kadar iyi davranmasını yadırgamıştım. Paketlenmiş hediye almak için uzandığımda kendimi rahatsız hissettim ve "Teşekkürler" diye mırıldandım.

"Bir şey değil" diye mırıldanırken bakışları göğsüme doğru kaydı.

Hediyem olan bir çift pijamayı açarken ondan olabildiğince uzakta oturmak için odanın diğer ucuna doğru ilerledim. Patti, Scott'la birlikte benim için aldıkları diğer iki hediye bana uzatmasına fırsat vermedi, ki bunu takdir ettim çünkü oğlunu yanımda istemiyordum.

Ne yazık ki, öğleden sonra Bryan öğle yemeğimizi bitirdiğimizden beri saklandığım yatak odama girdiğinde şansım tükendi. Yatağımın kenarından bacaklarımı sallayarak, "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Hamlemi yapıyorum." Bakışları göğüslerime kaydı ve dudaklarını yaladı. "Uzun zamandır sonunda yasal olmanı bekliyordum."

Kollarımı göğsümde kavuştururken yumruyu yutarak başımı salladım. "Anlamıyorum."

"İstedığın kadar rol yap, ama eve her geldiğimde bana attığın ateşli bakışları gördüm." Kapıyı arkasından kapattı ve kilidi çevirerek beni tamamen korkuttu. "Artık on sekiz yaşına geldiğine göre, bunca zamandır istediğin şeyi sonunda sana verebilirim."

Başımı sallayarak ayağa fırladım. "Neden bahsettiğini bilmiyorum Bryan. Yemin , sana hiçbir zaman üvey ailemin oğlundan başka bir şey gözüyle bakmadım."

"Tuhaf." Kaşlarını salladı. "Ben seni yatağa yapıştırırken bana kardeşim demek istiyorsan, bana uyar."

Midem bulandı ve öğürür gibi bir ses çıkardım. "Bu asla olmayacak."

"Yanlış," diye hırladı, bana doğru sinsice yaklaşarak. "Noel için istediğim şey sensin ve ikimiz de biliyoruz ki ben her zaman istediğimi alırım."

"Öylece-"

Bryan parmaklarını bileğime dolayarak morluk bırakacak kadar sıkı kavradığında ve beni dengemden çektiğinde kelimelerim bir nefesle yutuldu. Bedenine doğru sendeledim ve avuç içlerimi göğsüne bastırarak birkaç adım geri gitmesini sağladım. Sonra geri çekildim, tutuşundan kurtulmaya çalıştım. Kolumu kendisine doğru çektiğinde haykırdım. "Dur!"

Patti kapıya vurdu ve bağırdı, "Neden kilitli bu? Orada neler oluyor?"

"Bıraksan iyi edersin," diye uyardım. "Artık on sekiz yaşında olabilirim ama bu yapmak üzere olduğun şeyi yasal kılmaz."

Patti koridordan, "Hemen şimdi şu kapıyı aç yoksa," diye tehdit . Gözlerimi Bryan'a diktim. "Onu duydun."

"Bu iş düşündüğün gibi gitmeyecek." Kolumu bırakarak bana sırtıttı. "Yaygara koparmadan bana istediğimi vermeliydin."

Elinden kurtulup kapıya doğru yürüdüm, kilidi çevirip çekerek açtım. Patti beni iterek geçti ve oğlunu görür görmez, "Biliyordum!" diye bağırdı.

"Özür dilerim anne."

Bryan'ın yaptığı şey için bu kadar çabuk özür dilemesine şaşırarak arkamı döndüm ama gömleğinin en üstteki üç düğmesini açıp saçlarını karıştırdığını görünce hayrete düştüm. Patti geldi.

Tam zamanında yetişip bir şey olmadığından emin oldum - çok şükür - ama Bryan kışını yırtarcasına yalan söylemeye devam etti.

"Blakely'yi rahat bırakmaya çalışıyordum ama beni yatak odasına sürüklemesine asla izin vermemeliydim." Acı dolu bir iç çekişle başını salladı. "Nasıl oldu bilmiyorum ama onunla üvey kardeşimden daha fazlası olarak ilgilendiğim izlenimini vermiş olmalıyım. O istedi, umm... bilirsin... umm..."

Pislik, dişlerinin arasından yalan söylerken ona nasıl asıldığını açıklamaktan çok utanmış gibi davranma cüretini gösterdi.

"Ne?" Başımı salladım. "Hiç de değil-"

Patti açıklamamı bitirmeme izin vermeden kolumu oğlunun beni tuttuğu yerden kavradı. Yüzümü buruşturdum ve ama canımı yakıyor olması umurunda bile değildi. "O pis ellerini oğluma bulaştırmaya çalışacağını bilmeliydim. Seni doğru yetiştirmek için elimden geleni yaptım ama sen bize geldiğinde artık çok geçti. Senin gibi pis motorcu sürükler istediklerini elde etmek için kadınsı cazibelerini kullanmaktan daha iyisini bilmezler. Benim gözetimimde oğlumun hayatını mahvedemezsin. Eşyalarını topla ve evimden defol git."

"Ama mezuniyet sonrasına kadar kalabileceğimi söylemiştiniz," diye itiraz ettim.

"Bu, küçük oğlumu baştan çıkarmaya çalışmandan önceydi," diye tısladı. "Polisi arayıp izinsiz girdiğini söylemeden önce on dakikan var."

"Sana söylemiştim," diye mırıldandı Bryan geçerken.

Dokuz dakika sonra, son altı yıldır evim dediğim evden tökezleyerek çıkarken kalbim ağırlaşmıştı. Beş ay daha kalmayı beklediğim için nereye gideceğime dair bir planım yoktu. Sistemdeki çoğu çocuğun aksine, koruyucu ailem yaşıma dolduğunda beni evden atmak için acele etmemişti. Ta ki aptal oğulları kışını incitip beni evlerinden çıkarmak isteyene kadar. Hem de Noel günü. On sekizinci doğum günümünden sadece bir hafta sonra.

Son çantalarımı da kamyonetimin arkasına attıktan sonra - ki buna çok değer veriyordum çünkü Storm'un beni gerçekten önemseydiğini son kez - sürücü koltuğuna tırmandım ve başımı direksiyona yasladım.

"Ne yapacağım ben?"

Yaşım ve kredi kartımın olmaması nedeniyle düzgün bir otele yerleşmek kolay olmayacaktı. Babamı da arayamazdım çünkü hapishanede mahkûmların telefonları kullanabileceği belirli saatler vardı.

Bryan ön verandaya çıktı, kollarını göğsünde kavuştururken dudakları sırtmaya başladı. Babamın kızı olan yanımda kamyonetimden inip onun kışına tekneyi basmak istiyordu ama bunun tutuklanmam dışında bir işe yaramayacağını biliyordum. Uyuyacak bir yere ihtiyacım vardı... ama hapse girecek kadar kötü bir yere değil.

Burnumdan derin bir iç çekerken birbirine bastırarak motoru çalıştırdım ve garaj yolundan geri geri çıktım. Yaklaşık bir saat boyunca amaçsızca araba kullandım ve sonunda nereye gidebileceğim aklıma geldi.

Westland Riders'ın Başkan Yardımcısı Jagger, babam uzun süre hapiste kalamayacağı için kulübü yönetiyordu. Ancak ziyaretlerim sırasında söylediklerine bakılırsa - ki bunu koruyucu ailemden saklamak zorundaydım - çocuklar babamı gerçek liderleri olarak görmeye devam ettikleri için onun yerine geçmeyi reddettiler.

Patti motorcuları pek sevmediği için o hapse girdiğinden beri pek yanlarına gitmemiştim ama bu kulübün beni hâlâ aileden biri olarak görmediği anlamına gelmiyordu. Büyürken çok zaman geçirdiğim komünün kapısına geldiğimde beni içeri alırlardı.

Eğer Storm yıllar önce bana verdiği sözü tutmuş olsaydı, başka bir seçeneğim olurdu. Ama ordudan ayrıldığından beri yanımda olmamıştı. Son iki yıldır onunla neredeyse hiç konuşmamıştım. Hayatımdaki diğer herkesin yaptığı gibi beni yalnız bırakmadığı için çok fazla.

"Sorm."

Fox ofisinden çıktı ve beni işaret etti, sonra parmaklarını çarpıttı.

Kulüp binasındaki salonun bir tarafını kaplayan uzun barın ahşap üst kısmına içkimi bıraktım.

İçeri girdiğimde masasının arkasında oturuyordu ve öndeki sandalyelerden birini işaret "Otur."

Kaşlarımı kaldırarak yaptım. "Bir sorun mu var, Prez?"

Wall Street'te çalışmaktan sıkılan Fox, birkaç yıl önce babasının yerini almıştı. Çok iyi bir liderdi ve hepimiz ona en az babasına olduğu kadar sadıktık.

"Çıldırmadan önce beni dinlemeni istiyorum." Gözlerim

kısıldı ve sandalyede daha dik oturdum. "Az önce

Westland Riders VP'den bir telefon aldım."

Fox'un sesi temkinliydi ve neler döndüğünü anlatması için ona bağırma içgüdümü bastırdım. WR'deki kardeşler Blakely'ye benim için göz kulak oluyorlardı, bu yüzden haftada bir kez görüşüyorduk. Onun hayatında en ufak bir aksaklık olduğunda bile beni aramaları gerekiyordu. Peki neden onun yerine Fox'u aramışlardı?

Blakely bir hafta önce on sekiz yaşına girdiği ve ben henüz onu almaya gidemediğim için zaten gergindim. Suçluluk duygusu işliyordu çünkü hâlâ evde olmamın nedeni küçük kız kardeşim Elise'in Noel tatilini onunla geçirmeye gelmiş olmasıydı.

Ben. Onu ilk kez büyüdüğümüz kasabadan ayrılmaya ikna etmişim ve on sekiz yaşına girdiğimde yaptığım gibi onu terk etmeyecektim.

Planım Blakely'nin doğum gününe yetişmek ve tatili kız kardeşimle geçirmek için zamanında dönmekti. Ancak Elise, Iron Rogue'un iş yerlerinden birinde birkaç hafta çalışmayı umarak erkenden gelmişti. Ona bakacak bol miktarda param olduğu için bu fikre karşı çıkmıştım. Ama Elise de en az benim kadar inatçıydı, bu yüzden o gözyaşlarına boğulmadan önce sonunda pes ettim.

Bir hafta içinde okula geri dönecekti, bu yüzden sonunda kadınımı almaya gidene kadar delirmemek için elimden geleni yapıyordum.

"Blakely ile bir şey oldu."

Fox'un ifadesi düşüncelerime nüfuz etti ve ayağa fırladım. "Ne oluyor lan?" Kükredim.

Fox, "Otur kışının üstüne, Storm, ve sana lanet olası düzeni vermeme izin ver," diye emretti.

Sert bir yanıt verdim ve kulaklarımdan gerçekten duman çıkıp çıkmadığını merak ederek koltuğuma geri çöktüm.

Bana Blakely'nin üvey kardeşinin başına gelenleri kısaca özetledi ve öfkem daha da arttı.

"Neden beni aramadılar?" Sıkılmış dişlerimin arasından sordum.

Tilki içini çekti ve yanağını kaşdı. "Birkaç gün içinde o küçük pisliğe saldırmayı planlıyorlar. Onlara beklemelerini söyleyeceğini biliyorlardı-"

"O orospu çocukları seni aradı çünkü sana cevap vermiyorlar." Fox başını salladı. "Ama Saber beni Blakely'den sorumlu tuttuğundan beri, onunla ilgili her şey benden geçiyor."

"Onlara geri çekilmelerini ve seni aramalarını söyledim ama tavsiyemi dinlerler mi bilmiyorum. Onlarla daha on dakika önce konuştum, yani işleri yoluna koymak için biraz zamanın olmalı. Tabii o zamana kadar aptalca bir şey yapmazlarsa. Onun kasabasına yakın olduğu için seni yarın kaçmaya gönderiyorum. İşleri halletmek için ne kadar zamana ihtiyacın varsa kullan."

"Lanet olsun," diye homurdandım. "I-" Olaya o kadar odaklanmışım ki, o ana kadar onun yaşam koşulları aklıma gelmemişti. "Onu kovdular mı?"

"Evet," diye onayladı.

"Nerede kalıyor?"

Prez içini çekti ve bana sinirlerime hakim olmamı söyleyen bir bakış attı, bu da şüphelerimi doğruladığında çok kızacağım anlamına geliyordu. "Kulüp binasında."

"çocuğu!" Ayağa fırlayarak kükredim. "Ben-"

Cep telefonum çaldı ve WR VP'nin kışını yırtmaya hazır bir şekilde cebimden çıkardım ama arayan kulüp kardeşlerimden biriydi. "Ne?" Hırladım.

"Kışını kaldırıp garaja gitsen iyi olur," diye homurdandı Whiskey. "Kız kardeşin bir kaza geçirdi."

"Elise!" Ayağa fırlayıp koşmaya başlarken Fox'a bağırdım.

FOX birkaç kardeşin gelmesini bekledi, sabırsızlığımı dışa vurmak için duvara yumruk atasım geldi. Başkan Yardımcımız Maverick hemen onun yanında duruyordu, kollarını kavuşturmuş, ayaklarını açmış, gerçekte olduğu kadar korkutucu görünüyordu. Viper, Savage, Deviant, Blade, Ice ve Whiskey içeri girdiler ve çeşitli koltuklar buldular.

Noel yemeğini yerken bir toplantı istedim çünkü bu bok bekleyemezdi.

"Ne oldu?" Fox sordu.

Kız kardeşimin barımız Midnight Rebel'in otoparkında nasıl bir uyuşturucu satışına denk geldiğini ve sonrasında arabasının yoldan çıkmasıyla sonuçlanan kovalamacayı anlattım. Odadaki gerilim ölümcül bir hal aldı.

Demir Haydutlar'ın kendine has bir adaleti vardı... genellikle ülke kanunlarının dışında. Elimizde her türlü pislik ve kan vardı ama uyuşturucuya müsamaha göstermezdik. Hiçbir durumda. Herhangi bir üye uyuşturucu kullanırken ilk kez yakalandığında, rehabilitasyon ya da MC'den ayrılma seçeneklerinden birini seçerdi. İkinci bir şans yoktu. Uyuşturucuya karşı sıfır toleransımız da bir sır değildi.

İşyerlerimizin içine ya da çevresine girmelerine kesinlikle izin vermiyorduk. Bu pisliği sokaklardan uzak tutmak için, bölgedeki bazı uyuşturucu şebekelerinin çökertilmesinde yerel kolluk kuvvetlerine yardımcı bile olduk. Gayri resmi olarak.

Bu pisliğin sadece uyuşturucuyla ilgili kurallarımızı ihlal etmekle kalmayıp aynı zamanda yakalanmamak için masum bir kadını öldürmeye teşebbüs etmesi, her birimizin bu adama bir kurşun sıkmak için can atmasına neden oldu.

pislik. Özellikle de Elise benim kız kardeşim olduğu için otomatik olarak kulübün koruması altında olduğu için.

Çok öfkeliydim ve o meth kafasının yaptığı şey için bir kurşun yediğinden emin olmak için ne gerekiyorsa yapmaya kararlıyım.

Fox'un karanlık bakışları Deviant'ın üzerindeydi. "Savage'a güvenlik kayıtlarını göndermesini söyle. Ne yapman gerekiyorsa yap. Bana lanet olası bir isim bul."

Deviant başını salladı.

"Güvenlik kayıtlarını tarayabilirim," diye gönüllü oldum.

Fox elini kaldırarak söyleyeceğim her şeyi kesti. "Yarın bir koşuya çıkman gerekiyor."

Gözlerimi kırdım, sonra sessizce küfrederken suçluluk duygusu içime doldu. Nasıl unutmuştum ki? "Doğru ya. Kahretsin. Unuttuğuma inanamıyorum." Ellerimi saçlarımda gezdirdim, kendimi parçalanmış hissederken hırıltılı bir şekilde nefes verdim. Blakely benim kadınımdı. Bana ihtiyacı vardı. Elise'in de öyle. SIKTIR! "Ama kız kardeşim-"

"Hepimiz onun yanındayız kardeşim," dedi Mav güven verici bir şekilde. "Her birimizin onu canımız pahasına koruyacağımızı biliyorsun. Elimize bir şey geçer geçmez sana haber vereceğiz."

"Hemen geri geleceğim," diye yemin ettim.

Fox başını salladı. "Hayır. Kaçışa ve kadınına odaklan. Geri döndüğünde her şey halledilmemişse, seni hızlandırırız ve o pisliği halletmene izin veririz. Blakely önce gelir. Yeterince bekledin ve bu durum her an patlayabilir."

Odadaki her kardeş başını salladı ve ben de küçük bir rahatlama hissettim. Hepsi Elise'in durumuyla ilgilenecekti ama Blakely'ninkini halledebilecek tek kişi bendim.

Bir süre daha strateji geliştirdikten sonra gecenin geri kalanı için ailelere katıldık. Kız kardeşimin tatilini mahvetmemek için her şeyi bir kenara bırakmaya ve iyi bir ruh halinde olmaya çalıştım. Ama kızımı almaya gitmek için ayrılacağım saatleri geri saymaktan kendimi alamıyordum. Ve WR Başkan Yardımcısı Jagger'ı arayarak Blakely'ye dokunan olursa o orospu çocuğunu yerin dibine sokacağımı açıkça belirttim. Ayrıca ondan, ben gelene kadar üvey kardeşiyle ilgilenmeyeceklerine dair bir söz almayı da başardım.

Sabah, kardeşlerimi kız kardeşime göz kulak olmaları ve ondan uzak durmaları konusunda uyardım - Elise'in sinirini bozacak şekilde. Ama ağabeyler bunun içindir.

Viper'la garajda karşılaştığımda, motosikletinin üzerinde gitmeye hazır bekliyordu.

"Blakely geleceğini biliyor mu?" diye sordu, merakla beni izliyordu.

Domuzumdaki her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için hızlı bir kontrol yaparken başımı salladım. "Benden pek memnun olduğumu sanmıyorum ve kaçıp kendini tehlikeli bir duruma sokmasını istemiyorum."

Engerek bacağını koltuğun üzerinden salladı ve başını yana eğdi. "Uzak durduğun için mi?"

"Evet." Son birkaç aydır telefon konuşmalarımız yapmacıktı. Nedenini biliyordum... ama durumu idare etmenin başka bir yolunu bulamıyordum.

"Açıkladığınızda anlayacaktır."

Yüksek sesle cevap vermedim. Sadece bisikletimi çalıştırdım ve yola çıktım.

Durumu neden şekilde ele aldığımı anlamasını umuyordum. Bu bir şeyi değiştirmeyecekti. Onu hâlâ talep ediyor olacaktım. Eğer Blakely beni dinlemek istemezse, ben ağzımı amına dayayarak beni affetmeye ikna ederken kendini yatağımıza bağlı bulacaktı.

Blakely büyürken, tıpkı kız kardeşimin hayatında olduğu gibi onun hayatında da sabit bir yerim vardı. Ancak askerde olduğum için sık sık yüz yüze görüşemiyorduk. Fırsat buldukça onları ziyaret ediyor, telefon görüşmeleri ve görüntülü sohbetlerle iletişim halinde kalıyordum.

Ne yazık ki Blakely, babası kaçırılmasına karışan adamları öldürdüğü için hapse gönderildikten sonra koruyucu bakım sistemine girmek zorunda kalmıştı. İntikam alma ihtiyacını anlıyordum, ama bunun kararlarını gölgelemesine izin verdiğinde ve o ahmak yakalandığında çok sinirlenmiştim.

Paramla ilgili akıllıca kararlarım sayesinde - ve hizmetteyken fatura ödemediğim için - çocuklarımın ve çocuklarımın çocuklarının rahatça yaşamasına yetecek kadar param vardı. Bu da uzakta olmayı biraz daha kolaylaştırdı çünkü koruyucu ailesinin ona bakmak için bol miktarda parası olduğundan emin oldum. Ve eğer hazırlanan raporlar parlak değilse, sadece onlara gönderdiklerimi kaybetmekle kalmayacaklar, aynı zamanda hayatlarını yerle bir edeceğimi de bilmelerini sağlayacaktım.

Ordudan iki yıl önce ayrıldım ve ilk durağım Blake- ly'i görmek oldu. Evin önüne geldiğimde kapıdan koşarak çıktı ve kendini kollarıma attı. Uzun zamandır onu ilk kez şahsen görüyordum.

Neredeyse bir yıl oldu ve her nasılsa, görüntülü sohbetlerimize rağmen, onun bir kadına dönüştüğünü fark etmemiştim.

Ama kollarım ona sarıldığında, yumuşak kıvrımlarını hissettiğimde ve tarçın kokusu burnuma dolduğunda, neyi kaçırdığımın hemen farkına vardım.

Blakely, aklımı kurcalamaya başlayan bu tür düşüncelere sahip olmak için çok gençti. Mesafemi korumazsam son derece aptalca bir şey yapacağımı biliyordum. Beni ondan uzaklaştıracak hiçbir şeyi göze alamazdım. O zaten çok şey kaybetmişti.

Ben de onu yemeğe götürdüm, sonra da aceleyle çıktım. Vedalaşırken gözlerindeki acı neredeyse kararlılığımı kırıyordu.

Ertesi gün hapishanedeki babasını görmeye gittim. Ona aklıma gelen -kızına olan ilgimi içermeyen- her türlü bahaneyi sundum ve ona göz kulak olması için başka birini bulmama izin vermesini istedim.

Sessizce dinledi, bir şekilde beni gözlemledi.

Sonra başını salladı ve başka kimseye güvenmediğini söyledi. Bana verdiğim sözü hatırlattı ve onu uzaktan korumamı önerdi. Hayatının etrafında ol ama içinde olma.

Neredeyse hayır diyecektim... ama Blakely'nin benden başka biri tarafından bakıldığını düşündüğümde içimde öfke alevlendi.

Yeminimi bozmama izin vermeyecekse, sonuçlarına katlanmak zorunda kalacağına karar verdim.

Hapishaneden ayrıldım ve Blakely'den uzak kalmak neredeyse kalbimi parçalayacak olsa da, iki yıl içinde onun için geleceğime dair kendime güvence verdim.

Ve o gün nihayet .

Westland Riders MC'ye vardığımızda bisikletlerimizi arka tarafa park ettik. MC, Iron Rogues'ın üçte birinden daha az büyüklükteydi, bu yüzden bizim gibi güvenli bir yerleşkeleri yoktu. Kulüp binaları küçük kasabanın şehir merkezinde eski bir pansiyondu.

Domuzumu güvenceye aldıktan sonra, üç basamağı atlayarak transa geçtim ve kapıyı iterek açtım.

Işık düşüktü ama gözlerim odada gezinirken her ayrıntıyı görebiliyordum. Uzun ve dardı, bir duvar boyunca çok sayıda oturma alanı vardı. Diğer tarafta bilardo masaları ve atari salonu vardı.

oyunların yanı sıra uzun bir bar da vardı. Birkaç adam koltuklara uzanmış, monte edilmiş bir televizyonu izliyordu. Başlarını bana doğru çevirdiler, elleri silahlarına uzanıyordu. Ama beni gördüklerinde koltuklarına geri yaslandılar.

Jagger sallanan bir kapıdan içeri girdi ve beni görünce çenesini geldiği yöne doğru salladı. "Mutfak," mırıldandı, sonra ben yanından geçerken devrilmemek için aceleyle yana doğru adım attı.

Kapı makul büyüklükte endüstriyel bir mutfığa açılıyordu ve iki kadın aletlerin yanında durmuş sohbet ediyor ve bardaklardan bir şeyler içiyorlardı. Onları hemen kovdum ve odanın uzun masaya baktım.

Nefesim boğazımda düğümlendi ve kalbim acı verecek kadar hızlı çarpmaya başladı.

İpeksi sarı bukleler şirin bir at kuyruğuyla bağlanmıştı, ama küçük on tel kaçmış ve Blakely'nin kalp şeklindeki yüzünü çerçevelemişti. Beni gördüğünde iri mavi gözleri irileşti ve pembe dudakları küçük bir O harfi oluştururken kömür karası kirpikleri dalgalandı.

Ayağa kalktı ve gözlerim aşağı doğru devam etti, artık kendime takdir etme izni verdiğim için vücudunu yavaşça inceliyordum. Blake'in ince bir yapısı vardı ama tüm doğru yerlerde kıvrımları vardı.

Göğüsleri daha küçüktü ama yuvarlak ve diriydiler ve ellerimi mükemmel bir şekilde dolduracaklarını biliyordum. Dar beli kalçalarının tatlı kıvrımlarına yol ve sonsuz gibi görünen bacaklarını gördüğümde sertçe yutkundum. Şort giymişti ve sergilenen tüm o tenle, tüm o yumuşaklığın başımın etrafına sarılmasının nasıl hissettireceğini düşünerek sertleştim.

Bakışlarım nihayet yüzüne döndüğünde şaşkınlık yerini temkinliliğe bırakmıştı. Gözleri kısılmıştı ve başını yana eğerken dudakları büzülmüştü.

"Burada ne arıyorsun, Storm?" diye sordu, ses tonu dikkatle nötrdü.

"Senin için geldim, bebeğim."

MKoyu kahverengi gözlerindeki yoğun bakış karşısında nefesim kesildi ve Storm'un beni hâlâ bu kadar etkilemesinden hoşlanmadım.

ter bunca zaman. Kaçırıldığımda ve sonrasında yaklaşık dört yıl boyunca benim için yaptığı her şey için kalbimde her zaman bir yeri olacaktı ama Westland Riders MC kulüp binasında görmeyi beklediğim son kişiydi. Adam son iki yıldır benden vebadan kaçır gibi kaçırıyordu, o halde burada ne işi vardı, böyle saçma sapan şeyler söyleyerek? Ve benimle konuşurken "bebeğim" gibi bir sevgi sözcüğü kullanması da neyin nesiydi?

Ayağa kalkıp kendimi onun kollarına atma arzusu ile olduğum yerde kalıp ona sessiz bir muamele yapma arasında kaldığımda, dudaklarımı düz bir çizgi haline getirdim ve onun her zamankinden daha ateşli gerçeğinden yakındım.

Onu son gördüğümünden beri uzun boyuna epeyce kas eklemişti. Koyu kahverengi saçları biraz daha uzundu ve parmaklarım alnına düşen bir tutamı geriye itmek için kaşınıyordu. Sakalı ve bıyığı kısa kesilmişti ve sadece dolgun dudaklarını vurguluyordu. Boynundaki yeni dövmeyle görünce - kırmızı gözleri, burnu ve ağzı olan siyah bir kafatası - onu son gördüğümünden beri seksi vücuduna ne kadar mürekkep eklediğini merak ettim.

Ama Storm'un bana külotumun kendiliğinden yanacakmış gibi hissettirmesi, onu kollarımı açarak karşılayacağım anlamına . Bunca zaman sonra olmaz.

Ayağa kalkarak yumruklarımı kalçalarımaya yerleştirdim. "Benim için geldin

Ben mi? Bu da ne demek oluyor?"

"Daha açık olabileceğimden emin değılim bebeğim." Dudakları beni bir şekilde sinirlendiren ama aynı zamanda onu daha da ateşli yapan ukala bir gülümsemeye dönüştü. "İyi bir nedenim olmadan başka bir kulübün yerleşkesine uğramak gibi bir alışkanlığım yok. Sen buradasın, ben de buradayım."

Söyledikleri karşısında karnımda kelebekler uçtu ama beni bu kadar uzun süre yalnız bıraktığı için onu affetmem için güzel sözlerden fazlası gerekecekti. "Eğer bu doğru olsaydı, son iki yıldır daha fazla ortalıkta olurdun. Ya da hiç. Sözünü tutmayıp beni terk etmek yerine."

"Çok özür dilerim, Blakely." Bana doğru birkaç adım attı ama ben ellerimi kaldırıncaya durdu. "İyi bir nedenim olmadan uzak durmayacağımı bilmelisin."

"Evet, kesinlikle öyle düşünmüştüm," diye kabul ettim ve bunu daha yakına gelebileceğı şeklinde anladığımda başımı salladım. "Belki ilk altı ay kadar. Ama sonra senin de neredeyse hiç aramadığını fark ettim ve bunun için düzgün bir bahane bulamadım. Ordudan ayrıldıktan sonra, hayatına devam etmek istediğın için beni yanında tutma zahmetine katlanmak istemediğini fark etmen dışında."

"Seni hiçbir zaman bir güçlük olarak görmedim." Aramızdaki mesafeyi kapattı ve ellerimi ellerinin arasına aldı. "Ve seni son gördüğümünden beri her lanet gün seni özledim."

"Beni özledin mi? Doğru ya." Gözlerimi devirirken homurdandım. "O kadar ki on altıncı doğum gününden beri uzak kaldın ve aylardır beş dakikalık birkaç konuşma dışında senden haber alamadım. Bunlar kesinlikle benimle birlikte olmak isteyen bir erkeğın davranışları."

Sesimde yoğun bir alaycılık vardı ama Storm alınmamış gibi görünüyordu. Onun yerine bana özür dileyen bir gülümseme fırlattı ve ellerimi sıktı. "Üzgün olduğunu anlıyorum ama-"

"Bu kadar anlayışlı olduğun için teşekkürler." Hiçbir espri içermeyen bir kahkaha attım. "Ama bilgin olsun, üzgün değılim. Kızgınlım. Arada fark var."

"Ve kızgın olmak için her türlü nedene sahipsin." Storm ellerimden birini bırakarak parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Bir sürü lanet insana, ben de dahil."

"Haklısın. Ortalıkta dolaşacak bir sürü öfke var," diye iç geçirerek kabul ettim. "Ama en azından son geldiğinde bana verdiğin kamyonet dün işime yaradı. Sanırım koruyucu ailem oğullarının bir pislik olduğunu kabul edemedikleri için beni evden kovduğunda buraya gelebildiğim için sana minnet borçluyum."

Storm kolunu yanına indirdi, elini yumruk yaparken burun delikleri alevlendi. "Merak etme, o piç kurusu sana yapmaya çalıştığı şeyin bedelini . Aynı şekilde üvey ailen de seni sikip attığı için."

"Dur." Bu kez başımı sallarken ellerini sıkmak için uzanan bendim. "Jagger'a kimsenin benim adıma aptalca bir şey yapmasını istemediğimi zaten söyledim. İhtiyacım olan son şey bir başkasının benim yüzümden hapse girmesi."

"Babanın yaptıklarının suçlusu sen değilsin," diye homurdandı, pozisyonumuzdan yararlanarak parmaklarını bileğime doladı ve beni çekti. "O fiyaskonun tek bir parçası bile senin suçun değildi. O piçler başlarına geleni hak ettiler ve baban onlara bakma şeklini berbat ettiği için suç . Senin suçun değil."

Mantiken haklı olduğunu biliyordum. Ama içimde kalan tek ebeveynini kaybetmiş olan küçük kız, ben kaçırıldığım için onun hapse gönderilmiş olmasından dolayı hâlâ suçluluk duyuyordu. "Bu, benim adıma kimsenin başının belaya girmesini istemediğim gerçeğini değiştirmiyor. Senin bile Storm."

Gözlerini bana dikerken pelüş dudakları düz bir çizgi halinde sertleşti. "Ben senin için Gideon'um, bebeğim."

" kalacağına güvenebildiğim zamanlarda sen Gideon'dun." Boğazımdaki yumruyu yuttum ve ekledim: "Ama son birkaç yıldır ortadan kaybolma davranışlarıyla yanıldığımı kanıtladın. Şimdi sen Storm'sun."

"Konuştuktan sonra neden uzak kalmak zorunda olduğumu ve senin için neden her zaman Gideon olacağımı anlayacaksın. Ama bu konuşmayı burada, seyircilerin önünde yapmayacağız."

Yemekten sonra temizlik yapan yaşlı kadınlara baktım ve onları tezgâha yaslanmış, utanmadan bize bakarken buldum. Staci-kuyruk topçusunun kadını- bana göz kırptığında derin bir iç çektim. Storm'a dönerek, "Sanırım gidip odamda konuşabiliriz," diye mırıldandım.

"Senin odan değil," diye hırladı. "Sadece burada geçirdiğin geceler için kullandığın oda."

"Pardon?" Kaşlarım birbirine çarparak sordum.

"Onunla yukarı çıkmak istediğine emin misin?" Staci gülerek başını salladı. "Çünkü içimden bir ses bununla çok uğraşacağını söylüyor, tatlım."

Storm ona uyarıcı bir bakış attı ve infazcı yaşlı kadınlardan biri olan Angela ona dirsek attı. Sonra hiçbir uyarıda bulunmadan çömelerek omzunu karnıma koydu ve beni nazikçe ayağımdan kaldırdı.

"Ne yapıyorsun sen?" Barda takılan çocukların ısıkları arasında mutfaktan çıkarken Storm'un Iron Rogues kesliğini tutarak çılgılık attım.

"Ona hangi odayı verdiniz?"

Jagger cevap verdiğinde ona ters ters bakmak için başımı kaldırdım, "Merdivenlerin başından sola dön. Sağdaki son oda. Ne kadar sık söylememize rağmen Saber'ın odasını hiç boşaltmadık. Siz gelip onu alana kadar kızını koymak için doğru yer gibi göründü. Burada olduğunu duyduğunda hızlı davranacağını düşünmüştüm ama İsa'nın doğumunun daha dün olması nedeniyle buraya gelmenin birkaç gününü alacağını düşündüm."

Babamın VP'sinin neden Storm'un benimle bir şey yapmak istediğini düşündüğünü merak ettiğimde kaşlarım birbirine çarptı, kulüp binalarında olduğumu duyduğunda koşarak gelmesini bir kenara bırakın. Umarım Storm'un neler olduğuna dair iyi bir açıklaması vardır çünkü mutfığa girdiğinden beri hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Beni ayağa kaldırır kaldırmaz - mahremiyetimiz olsun diye kapıyı arkamızdan tekmeledikten sonra - ellerimi kalçalarımın altına koydum ve kaşlarımı çatarak ona baktım. "Bu hiç iyi değildi, Storm. İki yıl sonra hayatıma girip sanki oraya aitmişsin gibi davranamazsın."

"Beni görmemiş olabilirsin ama hayatından hiç çıkmadım bebeğim," yemin etti, koyu renk gözlerinde samimiyet parlıyordu.

"O zaman neden benden bu kadar kaçtın? Gençken anlıyordum çünkü sen ama iki yıldır dışarıdasın ve ben seni neredeyse hiç görmedim."

Sonunda sesim çatallaştığında gözlerimi sıkarak kapattım ama beni tekrar kollarına alıp odanın köşesindeki sandalyeye oturttuğunda tekrar açıldılar. "Çünkü hapisanede babanın yanına düşmek istemedim, sana baktığımda aklıma gelen tüm pis şeyleri yaptığım için beni öldürecekti."

Bryan da benzer bir şey söylediğinde tüylerim ürpermişti. Ama Storm'un ağzından çıkan bu sözleri duymak -birçok kez hayalini kurduğum bir şey- içimdeki ani sızıyı hafifletmek için kalçalarımı birbirine bastırmama neden oldu.

"D -Kirli mi?" Blakely neredeyse ciyaklıyordu. Yüzü kızarmıştı ve sandalyede kaykılıp bacaklarını açıp yeniden birleştirdiğinde sııttım.

"Evet bebeğim," diye mırıldandım, eğilerek her iki kolçağa birer elimi koydum, onu hapsettim ve yüzlerimizi neredeyse burun getirdim. "O güzel ağzını öpmeyi, o pembe dudakların sikimin etrafına sımsıkı sarıldığını görmeyi, yüzümü tatlı amına gömüp tıka basa doyana kadar yemeyi kaç kez düşündüğümü bilemezsin. Seni sahiplenirken adımı haykırana kadar patlatmayı ve daracık küçük bakire amını şişman horozumla doldurmayı ne kadar sık hayal ettim."

Blakely'nin nefes alış verişleri sığ ve kesik kesikti, bu da dik göğüslerinin zıplamasına neden oluyordu. Yanaklarını kaplayan tatlı allık, tişörtünün yakasının altına kadar yayılmıştı ve rengin ne kadar aşağıya yayıldığını görebilmek için tişörtü yırtmamak için sandalyenin kollarını sıkıca tuttum.

"Benim bir-" olduğumu nereden biliyorsun?

Kıkırdayarak başımı yana eğdim ve burnumu yanağında gezdirerek kulağına ulaşana kadar nefis tarçın kokusunu içime çektim. "Gözüm hep üzerindeydi bebeğim. Ve eğer küçük bir pislik sana dokunmuş olsaydı, bunu bir daha asla yapmamalarını sağlamak için birini gönderirdim."

Blakely başını geriye atarken nefesi kesildi. "Okulumdaki hiçbir erkeğin bana çıkma teklif etmemesinin nedeni sen misin?" diye tersledi.

Hiç pişmanlık duymadan sııttım. "O küçük pislikler senin için yeterince iyi değildi."

"Öyle mi?" Ses tonu öfkeliydi ve o kadar sevimli görünüyordu ki gülümsememi yutmak zorunda kaldım. "Peki kim?"

Ayıldım ve mavi gözlerini kendi gözlerimle süzerek cevap verdim: "Beden yok, Blakely. Dışarıdaki hiç kimse sana layık değil, buna ben de dahilim. Ama umurumda değil. Belki bu beni tam bir aptal yapıyor ama seni sahipleniyorum. Sen benimsin."

"Senin mi?" diye nefes aldı, mavi gözleri arzuyla kararırken hızla gözlerini kırıştırdı.

"Benim," diye mırıldandım belinden tutup ayağa kaldırmadan hemen önce.

Kollarımı ona doladığımda Blakely hemen içimde eridiğinde içimi bir zafer ateşi kapladı. Dolgun alt dudağını ısırduğımda, küçük bir nefes verdi ve dilimi onu tatmak için içeri sokmama izin verdi. Lezzetli tadı göğsümün derinliklerinden bir inilti çıkardı ve ellerimi boynuna götürdüm, her iki başparmağımı da çenesine bastırmak için kullanarak onu daha da açtım. Sonra başımı kaldırdım ve öpücüğü daha da derinleştirdim.

Onunla ilgili hayallerim, ağzı benimkine doğru hareket ederken ince kıvrımlarının bana doğru bastırılmasının mükemmelliğine yaklaşamadı.

"Senden uzak kalmak cehennem gibiydi, bebeğim," diye homurdandım alt dudağını tekrar ısırmadan önce. Sonra çenesi boyunca sıcak, ıslak öpücükler kondurdum ve boynunun kenarına doğru ilerledim. "Ama ellerimi senden asla uzak tutamayacağımı biliyordum. Ve her zaman senin yanında olacağıma yemin ettim." Başımı geriye yaslayıp güzel mavi gözlerinin içine bakarak devam ettim: "zorlandığımı biliyorum ama seni hiç yalnız bırakmadım bebeğim. Dediğim gibi, eğer ben sana göz kulak olmasaydım, güvendiğim biri senin güvende olduğundan ve ihtiyacın olan her şeye sahip olduğundan emin olurdu."

Bakışları biraz yumuşadı ve alnımı onunkine yasladım. "Senin için geldiğimde gitmene asla izin vermeyeceğimi biliyordum ve sözümü bozma riskini almak istemedim."

"Keşke bana söyleseydin," diye fısıldadı.

Yüzünü incelemek için tekrar arkama yaslandım. "Neden yapamayacağımı biliyorsun, Blakely."

Yanakları kızardı ve bakışlarını göğsüme indirdi. "Ben... Ben neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Sırıttım ve yanaklarını avuçlayarak başparmağımı pembe noktaların üzerine sürttüm. "Evet, biliyorsun bebeğim. Birbirimizi son gördüğümüzde bana nasıl baktığını fark etmediğimi mi sanıyorsun? Ellerim tenine değdiğinde nefesinin nasıl kesildiğini? Bakışların ağzıma her düştüğünde o güzel dudaklarını nasıl yaladığını?"

Blakely'nin kızarması derinleşti ve onu boşalttığımda teninin nasıl görüneceğini merak etmeme neden oldu. "Beni suçlayabilir misin? Gerçekten çok ateşliydin Storm. Ve bunu sen de biliyorsun," diye mırıldandı.

"Ne? Şimdi ateşli değil miyim?"

Gülümsemesini engellemeye çalışırken dudaklarını birbirine bastırdı ve kayıtsız görünmeye çalıştı. "Fark etmemiştim."

"Yalancı." Bir sonraki konuşmamda dudaklarımız birbirine değecek şekilde başımı eğdiğimde gülümsemem hınzırlaştı. "Sana ne kadar sıcak yanacağımızı göstereceğim bebeğim."

Onu derinden öpmeden önce bir süre dudaklarını ısırdım. Dilim onunkine değdiğinde miyavladı. Çıkardığı küçük yalvarma sesleri dikkatimi dağıtıyor, daha fazlasını arzulamama neden oluyordu. Avuçlarımı boğazından gövdesine doğru kaydardım ve dolgun göğüslerini avuçladım.

Dudaklarım ipeksi teninde kulağının hemen altına kadar ilerlerken tümsekleri nazıkçe sıktım. "Mükemmel," diye mırıldandım. "Günün birinde bu seksi memeleri sikeceğim."

Titredi ve göğüs uçlarının sert tepelerinin gömleğinin içinden avuçlarıma battığını hissettim, vücuduma arzu dolduğunda hırlamama neden oldu. Ağzımı ona götürmeye nefes almaktan daha çok ihtiyacım vardı.

Tişörtünün eteğinden tutup yukarı kaydardım, sonra kollarını kaldırdığında onaylarcasına homurdandım, böylece tişörtü başının üzerinden geçirebildim. Çok seksi göğüslerinin yarısı mavi dantelle kaplıydı, sarkan kısmı her nefes alışında sallanıyordu. İçimden bir arzu dalgası geçti ve başparmaklarımı sert tepelere sürterek tatlı tümsekleri avuçladım. Eğilip ağzımı göğüslerinin kabarıklığı üzerinde gezdirdiğimde dudaklarından bir inilti kaçtı.

"Çok güzeldi," diye boğuk bir sesle mırıldandım. Onu yatağa atıp sert ve derin bir şekilde beceme dürtüsüyle savaşıırken vücudumdaki her kas gergindi. Bu gerçekleşecekti, ama ben yapmadan önce değil

hazır olduğundan emin olmak istedim. Onu incitme düşüncesinden nefret ediyordum ve bu düşünce bana kontrolü elimde tutma gücü veriyordu.

"Bu anı çok uzun zamandır bekliyordum bebeğim." "I..." Blakely durakladı ve ben de başımı kaldırıp onun tereddütlü bakışlarına karşılık verdim.

Cesaretlendirici bir şekilde gülümsedim ve bu onun kendine güvenini artırmış gibi görünüyordu çünkü devam ederken sesi daha güçlüydü. "Bunun hayalini kurdum. Senin hayalini. Benim için gelmeni. Beni almanı." Gözlerini iki kez kırıştırdı, sonra başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse, hala bunun gerçek mi yoksa rüyalarımın geri mi döndüğümü merak ediyorum."

"Oh, bu kesinlikle gerçek bebeğim," diye homurdandım dizlerimin üzerine çökmeden önce. Sonra sütyeninin kumaşından meme uçlarından birini yakaladım ve nefesi kesildi. Elleri saçlarıma dolandı ve saç tellerini çekiştirirken hissettiğim acı ona olan açlığımı daha da körükledi.

"Fırtına," diye inledi.

Birkaç santim geri çekildim ve kaşlarımı çatarak ona baktım. "Gideon, Blakely," diye hırladım. "Bana Gideon diyorsun."

Bana odaklanmaya çalışarak birkaç kez gözlerini kırıştırdı. Sonra başını salladı ve "Gideon" diye fısıldadı.

Muhteşem mavi gözlerinde alevlenen sıcaklık beni kaçırmaya biraz daha yaklaştırdı. Parmaklarımı sütyeninin kumaşının altına soktum ve sütyenini çıkardım. Onu mutfakta gördüğüm andan beri aletim sertleşmişti ve ağzını ve vücudunu keşfederken şaftım sertleşmeye devam etti.

Memeleri serbest kalınca sikim daha da şişti ve derimi acıyla gerdi. Boşalıyordum ve muhtemelen pantolonumu berbat ediyordum. Ama umurumda değildi çünkü pembe memeleri dikkatimi çekmek için yalvarıyordu.

Dudaklarımı bir tanesinin etrafına dolayarak, dişlerimle kazımadan önce sertleşmiş tepeyi nazıkçe emdim ve derin bir nefes aldım. Blakely inledi, vücudu titreyerek sırtını kamburlaştırdı ve çok seksi görünüyordu.

Ellerim sütyenini açmak için kayarken diğer ucuna da aynı muameleyi yaptım. Meme ucunu bir patlamayla serbest bıraktıktan sonra her bir tepesini öptüm, sonra ayaklarıma doğru ittim. Kumaşı kollarından aşağı kaydırıp yere bırakırken tutkuyla parlayan gözlerine baktım. Sonra ellerimi onun dolgun memeleriyle doldurdum ve bir kez daha ağzıma almak için başımı eğdim. Parmaklarım hassas tomurcuklarını büküp koparıırken titredi ve inledi.

Blakely birkaç dakika pazılarımı kavradı, ama sonra ellerini yavaşça göğsüme götürdü ve kenarlarıyla oynadı. "Gideon?" diye fısıldadı dudaklarıma karşı.

Ağzını bıraktım ve başımı geriye çekerek ona baktım. "Evet, bebeğim?"

Yanaklarında pembe lekeler belirdiğinde sııttım. İsteddiği şeyi benden istemek zorunda kalacaktı.

"Şey, şey... benim üzerimde tişört olmaması ve senin hâlâ bir sürü kıyafet giyiyor olman pek adil görünmüyor."

Gülümsemem genişledi ve ona göz kırptım. "Kulağa doğru geliyor. Bu konuda ne yapacaksın?"

Bana şirin bir bakış atarken bile daha çok kızardı. Sonra omuzlarını geriye atmadan önce yavaşça nefes aldı ve gözleri kararlılıkla doldu. Utangaç ve çekingen olmamak için bu kadar çabalamasını seviyordum. Ama aynı zamanda onun tatlı masumiyetini de seviyordum. Bu kız... o her şeydi. İsteyebileceğim her şey ve hayal edebileceğimden çok daha fazlası.

Zihnimin bir yerlerinde onu sevdiğimi zaten biliyordum ama bunu kendime bile itiraf etmemiştim. Bu özel anın ne olduğunu bilmiyordum - böyle bir hayat değiştiren vahiy için biraz garip görünüyordu - ama sevimli küçük bir gülümseme dudaklarını süslediğinde ve elleri cesurca yeleşimi kavradığında, bana bir ton tuğla gibi çarptı.

Blakely'ye zaten takıntılıyım, onu sahiplenmeye ve ona sahip olmaya takıntılıyım. Ama gerçek yüzüme çarptığında ve onu ne kadar çok sevdiğimi anladığımda, bu sadece tüm hislerimi daha da yoğunlaştırdı. Ve lanet olsun, yakında onun içine girmezsem ölecektim.

Yeleşimi omuzlarımdan itti, sonra ellerini tişörtümün altına soktu ve kumaşı yukarı doğru itti. Karın kaslarım ve göğsüm ortaya çıkınca gözleri büyüdü ve ağzı küçük bir O harfi oluşturdu.

Gömleği başımın üzerinden çektim, sonra ellerim şortunun düğmelerine gitmeden önce fırlatıp attım. Ama yüzüne baktığımda hareketlerim durdu. Gözleri açıkta kalan tenimin her geziniyordu ve dudaklarını yaladığında dolu bir iniltiyi tutmak zorunda kaldım. Sikim o kadar şişmişti ki pantolonumun fermuarı şaftıma batıyordu.

Sonra bakışları kot pantolonumdaki oldukça büyük şişkinliğe kaydı ve nefesi kesildi. "Vay canına. Sen... şey... gerçekten... büyüksün."

Bir inilti duydum ve bir an için gözlerimi kapattım. "Bebeğim, şu anda bana böyle şeyler söyleyemezsin. Kontrolümü zar zor sağlıyorum."

"Ah, özür dilerim."

Her iki elini de tuttum ve parmaklarımızı birbirine geçirdim, tüm dikkatini çekmek için hafifçe sıktım. "Üzölmene gerek yok bebeğim. Benden hiçbir zaman çekinmeni istemiyorum. Ama bu ilk seferde nazik olmalıyım. Seni daha fazla incitmek istemiyorum."

Bir kez daha ona duyduğum ihtiyacın kanıtına bakarak gergin bir şekilde dudağını ısırdı. Kollarını yukarı kaldırdım ve ellerini serbest bıraktıktan sonra boynumun arkasına kilitlemesi için onu cesaretlendirdim. Bu pozisyon onu vücuduma yapışana kadar yaklaşmaya zorladı.

"Yalan söylemeyeceğim bebeğim. Ben iri bir adamım ve bu bana dar gelecek. Yavaş gideceğiz." Ellerimi yüzünü kavrayacak şekilde yukarı kaldırdım ve masmavi havuzlarına baktım. "Ama bu gece sana sahip çıkacağım, Blakely. Kirazını patlatacağım, seni döllerimle dolduracağım ve seni benim yapacağım."

Ağzımı bir kez daha onunkinin üzerine kapatmadan önce cevap vermesine fırsat vermedim. Bacaklarımı biraz bükerek onu kalçalarının altından tuttum ve kaldırdım, sonra bacaklarını belime doladım. Dikkatli bir şekilde yatağı doğru yürüdüm. Yatağı vardığımızda, yatağın üzerine düşmemiz için eğildim.

Bacaklarını belimden çözdüğümde homurdandı ve ben de kıkırdadım. "Sabır, bebeğim."

Dudaklarımı sıcak, ipeksi teninde gezdirerek, yatağı kenarında diz çökene kadar vücudunda aşağı doğru hareket ettim. Şortunun açtım ve parmaklarımı iç çamaşırıyla birlikte içine soktum ve aşağıya doğru çekip çıkardım.

Bacaklarını nazikçe araladım ve aralarına girecek şekilde yer değiştirdim, sonra donup kaldım. "Blakely, kahretsin," diye sıkılmış çenemin arasından homurdandım. "Çırılçıplaksın amına koyayım."

"Şey... şey..." Yanakları kıpkırmızı oldu ve benim öfkem arttı.

"Bunu kimin için yaptın, Blakely?" Ben talep ettim. Kim olursa olsun bu gece ölecekti.

"Ben... hiç kimse. Böyle hissetmek hoşuma gidiyor."

"Şükürler olsun." İçime bir rahatlama dalgası ve açlık beni içten içe ısıtan tutkuyu yeniden alevlendirdi. "Bayıldım bebeğim," dedim.

 arpık bir gülümsemeyle. "A zımla yeme im arasında hiçbir şey olmamasını seviyorum."

Blakely'nin teni g  slerinin esmer uçlarına kadar kızarmı tı ve bacaklarını omuzlarıma yerle tirmeden önce ona göz kırptım.

Onun uyarılmışlı ıyla karışan tatlılı ının kokusu sikimi neredeyse patlatacaktı ve kotumun d  melerini hızla açıp serbest bıraktım, böylece en azından biraz rahatlayacaktım.

Başparmaklarımı kullanarak kıvrımlarını ayırdım ve g rd  m manzara karşısında inledim. "Siktir, bebeğim.  u güzel amcı a bak. Pembe ve  i mi . Ve benim için çok ıslak," diye mırıldandım, bir parma ımı ortasından a a ı kaydurdım, sonra temizlemek için rakamı dudaklarıma getirdim. "Hepsi benim için, değil mi Blakely?"

"Evet," diye fısıldadı.

"Bu benim," diye homurdandıktan sonra e ildim ve dilimin ucunu a a ıdan yukarıya doğru hafifçe gezdirdim. "Bu kime ait bebeğim?"

"Sen," diye soludu, dokunu umu aramak için kalçalarını kaldırdı.

"Sadece ben," diye homurdandım ellerimi k cının altına kaydırıp sulu merkezini a zıma götürürken. "Sadece ben. Başka hiç kimse amıma yakla amaz."

"Gideon," diye soludu Blakely, sonunda onu yassı dilimle yalayıp ucunu klitorisinin etrafında döndürdükten sonra tekrar a a ı indi imde.

O nefes nefese, a  sesiyle adımı söylemesi çok hoşuma gidiyordu ama bu durum kontrolümün sınırlarını zorluyordu. Kendimi kaybedip tüm yükümü yere bo altmadan önce onu bo altmam ve içine girmem gerekiyordu.

Dilimi ve di lerimi kullanarak, kalçaları titreyene ve tamamlanmak için haykırana kadar onu yuttum. Sonra yavaşça bir parma ımı kanalına soktum ve tam oturdu unda inledim. " ok sıkı. Sikimi bo du unu hissetmek için sabırsızlanıyorum bebeğim." Di lerimi onun sert sinir demetinin üzerinde gezdirdim ve vücudunu bir  rpertinin sarmasına neden oldum. "Ama önce dilime bo almanı istiyorum."

Parma ımı geri çektim ve klitorisini  imdikle i im gibi sertle mi  dilimi amının derinliklerine soktum. Blakely'nin sırtı kamburla tı ve suları a zımı doldururken adımı haykırdı. A   zl l kle içtim, sonra her damlasını almaya kararlı bir şekilde fazlalıkları yaladım.

Tekrar bo alırsa daha yumuşak olacağını bildi imden, onu bir kez daha zirveye çıkarmadan önce toparlanmasına vermedim.

"Kahretsin, tadın çok güzel. Sanırım hayatımın geri kalanında sadece senin amını yiyerek mutlu bir şekilde hayatta kalabilirim."

Blakely kıkırdadı ve bu ses damarlarımda ılık bir şeylerin dolaşmasına neden oldu. "Açlıktan ölürsün," diye alay etti.

Bacaklarını indirdim ve ayağa kalktım, onunla göz göze geldik ve sııttık. "Buna değer."

Bakışları kasıklarımaya düşene kadar tekrar kıkırdadı. Sikim uzun ve kalındı, başı şişmiş ve morarmış bir halde karnımın üzerinde duruyordu. "Um..."

"Rahatla bebeğim," diye yatıştırdım kot pantolonumu ve boxer'ımı aşağı itip onlardan çıkarken. "Bana güveniyor musun?"

"Y es."

Anında verdiği cevap göğsüme yayılan sıcaklıkla beni gülümsetti. "O zaman sana göz kulak olacağıma güven."

Bir an daha sertliğimi inceledi ve dudaklarını yaladı, o küçük dilin tüm şaftımı okşadığı düşüncesiyle sessizce inlememe neden oldu. Sonra tekrar yüzüme bakarak yatağın ortasına doğru ilerledi ve arkasına yaslandı.

Ayaklarından birini tuttum ve bileğini öptüm, ardından bacağından yukarı doğru devam ettim ve arkamda ateşli öpücükler bıraktım. Göbek deliğine geldiğimde dilimi etrafında döndürdüm, sonra yukarı doğru devam ederek her bir meme ucunu biraz ısırdım. Blakely inledi ve bacaklarını birbirine sıkıştırmaya çalıştı ama ben aralarında diz çökmüştüm.

"Amımı benden saklamaya çalışma Blakely," diye uyardım kısık bir sesle. Yavaşça, bacaklarını rahatça gidebildikleri kadar genişlettim, sonra kendimi onun üstüne yerleştirdim. Ondan o kadar büyüktüm ki üzerini tamamen örtmüştüm. Aletim kalçalarının tepesine yerleşmiş, merkezinden yayılan sıcaklığın içinde pişiyordu. Rahat bir pozisyona geldiğimde, her hareketim şaftımı ona doğru itti ve güney dudakları beni kucaklayana kadar ayrıldı ve beni sularıyla yıkadı.

Göğüsleri göğsüme bastırıyor, sert tepeleri her nefes alışında etime sürtünüyordu. Onu kalçalarının altından tuttum ve kalçalarımın etrafına sarması için teşvik ettim, sonra yakaladım

Her iki bileğini de ellerimin arasına aldım ve başının üzerine kaldırdım.

Blakely'nin gözleri büyüdü ve kıpırdanarak elimden kurtulmaya çalıştı ama ben kıpırdamadım. Tek yapabildiği kendini bana sürtmek oldu, bu da gözlerini kapamasına ve düzensiz bir inilti çıkarmasına neden oldu.

"Bana güvendiğini söylemiştin," diye hatırlattım ona.

Gözlerini açtı ve başını sallarken delici bakışlarımla karşılaştı.

"Başlığı tut." Elleri yukarı kaldırdım ve ona yardım ettim. parmaklarını yatağın üst kısmına doladı, sonra onu usulca öptü. Ben geri çekilirken pozisyonunu koruduğunda gülümsedim ve "Aferin kızıma" diye övgüde bulundum.

Blakely'nin teni ısındı ve kızardı ama utançtan değil. Sanki ateşte yanmış gibiydi.

İlginç.

"Tahrik olduğunda o boğuk sesinle adımları söylemeye bayılıyorum. Muhteşem vücuduna saatlerce tapma isteği uyandırıyor bende."

Blakely'nin nefesi kesildi ve inledi, sonra dudaklarını ısırarak sesi kesti.

"Kendini tutma bebeğim," diye sıkı sıkı tembihledim. "Senin zevk seslerini duymak istiyorum."

Başını salladı ve ben de ona yumuşak bir öpücük verdim. "İşte benim kızım." Kalçaları kalçalarımı sıkarken, "Gideon," diye inledi. "Sikimi istiyor musun, Blakely?"

Tekrar başını salladı ve ben de homurdandım, "Bana ne istediğini söyle bebeğim."

Seni sikmem için yalvar."

İnledi ve amcığı uyarılmayla fişkırdı, aramız kayganlaştı. İçine girdiğimde bu iyi bir şey olacaktı. "Seni istiyorum," dedi kesik kesik nefesler arasında.

Kıpırdamadan durdum ve beni gülümsemeye zorlayan küçük bir öfke hırıltısı çıkarana kadar bekledim. Aynı anda nasıl bu kadar sevimli ve seksi olabildiği beni aşıyordu.

"Senin... um... *sikini* istiyorum" -son kelimeyi fısıldadı ve ben artık gülümsememi tutamadım- "içimde. Bana gülüyor musun?"

Başımı salladım ve burnunu öptüm. "Kesinlikle hayır. Sadece çok sevimli olduğunu düşünüyorum ve bu beni gülümsetiyor."

Kaşları çatıldı ve kaşlarını çattı. "Sevimli mi?"

"Ve komik, akıllı, nazik ve çok seksi."

"Öyle miyim?" Cildi bir kez daha kızardı ve kalp atışlarının Yu hızlandığını hissettim.
kar

1. Kalçalarımı öne doğru sallayarak kalın çubuğumu onun içinden geçirdim.

sırılsıklam seks. "Bunu hissediyor musun? Ne kadar sert olduğumu?" Çenesini aşağı yukarı salladı.

"Hepsi senin için bebeğim. Bağımlılık yapan amcığın benim, ama sikim? O tamamen senin."

"Gideon," diye nefes aldı, bacakları bir kez daha gerilmişti. "Evet, bebeğim?"

"Al beni. Beni senin yap."

Hazır olduğumdan daha fazla, ağzımı onunkinin üzerine kapattım ve aletimi pozisyona getirirken meme uçlarını büküp kopardım. Ucu amının açıklığını öpüyordu ve şimdiden ateşi yanıyordu.

Ondan ayrılarak, yavaşça ilerlerken mavi havuzlarının derinliklerine baktım. Uyarılmışlığı beni kapladığı için kolayca içeri kaydım ama sadece ucu girdikten sonra iç duvarları kenetlendi.

Lanet olası yıldızları gördüm ve kaslarım doruğa ulaşmamı engellemek için harcadığım çabayla sıkıştı. "Çok iyi hissediyorsun bebeğim. Sikimin amına koyacaksın."

Blakely inledi ve parmakları baş tahtasının etrafında sıkılaşıp eklemelerini beyazlattı.

"Aferin kızıma," diye övdüm. Ağırılığımı bir dirseğimin üzerine vererek diğer elimi vücudundan aşağı kaydırdım ve bir bacağını omzumun üzerinden yukarı kaldırdım. Hemen biraz daha battım, sonra yavaşça daha da içeri ittim, santim santim daha derine indim. Ayarlamasına izin vermek için sık sık durdum, iç duvarlarına devasa çevremi karşılamak için esneme şansı verdim.

Sonunda bir bariyere çarptım ve içimden akan sahiplenme dalgasının gücü karşısında şok oldum. Başımı eğerek, bir elimle klitorisini hızlı ve sert bir şekilde ovarken ağzını derin bir öpücükle aldım. Ağzını çekip kendinden geçerek çılgılık attığında, içine daldım ve tamamen kılıfına girene kadar onu doldurdum. "Benim." Homurdandım.

Blakely'nin nefesi kesildi ve yüzünün acıyla parlayışını izledim. Hâlâ vücudunu sarsan orgazm tarafından hızla aşıldığında yeniden inandım.

Ne yazık ki, iç duvarlarının dalgalandığını ve şaftımı sıkıştırdığını hissetmek, kendimi tutmamı imkansız hale getirdi. "Siktir," diye inledim, doruk noktam içimi yırtarken başımı boynunun kıvrımına bıraktım ve aletimden sıcak boşalma fiskeyi patladı.

Muhtemelen boşalmayı bitirdiğimde sikimin hâlâ taş gibi sert olması beni şaşırtmalıydı. Ama uzun zamandır bu anın hayalini kuruyordum ve sadece kadını düşünmek bile beni sertleştirmeye yetiyordu.

"Daha bitmedi," diye mırıldandım boynuna karşı, yavaşça geri çekilirken ve o kadar derine inene kadar tekrar iterken, rahim ağzına çarptım. "Hâlâ seni sikmem gerekiyor bebeğim."

"Evet," diye nefes nefese kaldı.

"Hızlı ve sert olacak, Blakely," diye uyardım onu. Onun yanına gelmek kontrolü yeniden kazanmama yardımcı olmamıştı. Sadece onu tekrar tekrar işaretleme ihtiyacımı körüklemişti. "Bununla başa çıkabilir misin? Çünkü bu beni geri çekmen için tek şansın."

"Göründüğümde daha güçlüyüm," diye mırıldandı ve ben de sırtımdan kendimi alamadım.

"Ne kadar harika olduğunun farkındayım bebeğim. Ama kirazını daha yeni patlattım ve şimdiden ağrımaya başladın. Eğer seni şimdi istediğim gibi becerirsem, bir hafta yürüyemeyebilirsin."

"Buna değer," diye fısıldadı kulağıma.

Aklımı kaçırdım, dizlerimin üzerine kalktım ve diğer bacağını omzuma koydum. Neredeyse sonuna kadar çekip tekrar yapmadan önce içine girdim. Sonra hayvani içgüdülerim kontrolü ele geçirdi ve aklımı tüketen tek şey açlık oldu. Ham ihtiyaç beni çaresizlikle onun içinde kızıştırdı. "Siktir, Blakely," diye homurdandım. "Oh, evet siktir. bu, bebeğim. Amın sikimi çok iyi alıyor. Siktir!"

"Gideon!" Blakely . "Lütfen."

Yalvardığında gözlerim yüzüne kilitlendi ve yukarı doğru baktı.

"Dokun bana," diye emrettim.

İfadesi mutlulukla dolup taşıyordu ve bu içimde başka bir şeyi ateşledi, tutkuya aşk kattı, onu dünyanın merkezi haline getirdi.

Blakely'nin elleri göğsüme indi, sonra ulaşabildiği her yere uzandı. Her sert kası keşfediyor, izlerini sürüyor ve beni çılgına çeviriyordu.

"Çok sıkı," diye homurdandım, şaftımı sert ve derin bir şekilde vurdum, ucu her itişte serviksine çarptı. Üç orgazmdan sonra, muhtemelen yumuşak ve açıldı.

Oh lanet olsun. Birden onu çıplak becerdiğimi fark ettim. Ve zaten bir kez korunmadan içine boşalmıştım.

"Doğum kontrol hapı mı kullanıyorsun?" İtişlerimi hiç yavaşlatmadan mırıldandım.

"Kahretsin!" diye haykırdı. "Hayır! Durmalıyız. Biz... oh, oh evet! Evet! Evet! Gideon! Daha sert!"

Bana korunmasız ve olgun olduğunu söylediği anda, onu doldurana kadar durmayacağımı biliyordum, onu boşalmamla doldurdum ve çocuğumu karnına yerleştirdim. Geri çekilmek yerine, onu daha da derinden becerdim, şaftımı dar kanalına her soktuğumda yatak başlığını duvara çarptım.

"Çok iyi, bebeğim. Bu kadar sıkı olmana bayılıyorum. Sikeyim! Evet! Siktir, Blakely! Siktir!"

Blakely titredi ve zevkini haykırırken sesi sertleşti. Daha fazlası için yalvarıyor ve adımı haykırıyordu. Elleri yanlarındaki çarşafı tuttu ve sanki uçup gitmesini engelleyeceklermiş gibi sertçe çekerek onları kavradı.

"Gel bebeğim," diye emrettim. Ayak bileklerinden tutarak bacaklarını aşağıya çektim ve dirseklerimin üzerinden sarkıttım, sonra dizlerimin üzerindeki duruşumu genişleterek onu olabildiğince açık tuttum. Hafifçe öne doğru eğildiğimde, aç beni daha da derine daldırdı ve her girip çıktığımda aletim klitorisine sürtündü.

"Gideon! Oh! Oh! Evet! Yes! Yes! Yesssss!"

Parçalara ayrıldı ve duvarları sikimin etrafına kenetlendi, beni sağdı ve emdi. "Evet, bebeğim! Siktir! Siktir!"

Omurgam karıncalandı ve Blakely'nin bacaklarını indirdim, üzerine eğildim ve yumruklarım ile kendimi destekledim. Ona son bir kez daha, olabildiğince derin bir şekilde vurdum. Sonra içimdeki baraj patladı ve vücudumda gelgitli bir sıcaklık ve coşku dalgası akarken böğürdüm. Sikim patladı, rahmini tohumumla doldurdu ve kök saldığını her düşündüğümde, sikimden başka bir akış fışkırdı. Sonsuza dek sürecekmiş gibi görünüyordu, ama sonunda boşaldım ve tüm ağırlığımı ona vermemeye dikkat ederek üstüne yığıldım.

Başımı göğüslerinin arasına yaslarken, "Bu harikaydı bebeğim," diye mırıldandım.

"İnanılmaz," diye nefes nefese kabul etti.

Nabzı hâlâ çılgınca atıyordu ve benim ondan etkilendiğim kadar onun da benden etkilendiğini bilmek beni gülümsetti. Onu sevdiğimi söylemek için içimden gelen dürtüyü bastırmak zorunda kaldım. Çok erkendi ve seksten hemen sonra bunu ilk kez söylersem bana inanacağından emin değildim.

Hareket edebilecek kadar gücüm olduğunda, vücuduna sürünerek yaklaştım ve yanına çöktüm, sonra onu kollarıma çektim. Birkaç dakika sonra nefes alış veriş i düzleşti ve ben de onunla birlikte uykuya dalmak istedim ama gitmem gerekmeden önce fazla zamanım yoktu. Viper ve benim yapacak işlerimiz vardı ve bir an önce halletmek istiyordum ki sonunda kızımı eve götürebileyim.

A D n koruyucu ailemle yaşadığım onca şeyden sonra, Gideon'un bana yaşattığı orgazmların adrenalini beni yaklaşık bir saat bayılmaya yetti. Onun kollarında uyanmak hayal ettiğimden bile daha güzeldi. Bu yıl Noel Baba'nın kucağına oturmuş olsaydım, dileyeceğim hiçbir Noel dileği bu geceki rüyamla .

En çılgın hayallerimde bile Gideon'un bana karşı bir şeyler hissettiği için uzak durduğunu düşünmemiştim. Adam kontrolüyle tanınan bir pazarlıkçıydı ama ben on sekiz yaşıma basmadan önce cazibesine kapılıp harekete geçmemek için kendine g venmemişti. Akıllara durgunluk veriyordu.

Ve ona kirazımı verdiğim gerçeği de  yle.

"Ne düşünüyorsun?" Gideon dudaklarını kulağıma değdirirken, "O seksi beyninin içinde dönen çarkları görebiliyorum," diye mırıldandı.

Muhteşem yüzüne bakabilmek için kollarında kayarken gülümsedim. "Az önce olanları kafamda toparlamaya çalışıyorum."

Dudakları bir sırtışla kıvrıldı. "Bundan daha iyisini yapabilirsin bebeğim. Bana az önce ne yaptığımızı anlatırsan seni er ya da geç tekrar boşaltabilirim."

"Ugh," diye inledim, yüzümü onun geniş göğsüne gömerken yanaklarım ısınıyordu. "Sıcağı sıcağına edepsizce konuşmak benim için bir şey-

ment. Orgazmın eşiğinde olmadığım zamanlar bambaşka bir şey."

"Ne zaman olursa olsun, gece ya da gündüz, ağzından çıkan ses çok seksi." Parmağını çenemin altına bastırarak, bakışlarımız tekrar buluşana kadar başımı geriye eğdi. "Ve itiraf ki şimdiden kızarmana bağımlı oldum. O yüzden sana söyletebildiğim kadar çok müstehcen şey söyletmek istersem şaşırma."

Ona göz kırparak mırıldandım, "O zaman sanırım bunu benim için değerli kılman gerekecek."

Sırtımı yatağa dayayıp sikini kalçalarımın arasına sokacak şekilde üstümde dönerek bana sırttı. "Sana yaşattığım üç orgazm, hâlâ o tatlı amına gömülü zamanlarda sikimin seni nasıl komaya soktuğunu anlatman için yeterli olmadı mı?"

Göğsüne şakacı bir şekilde vururken kaşlarımı çattım. "Hayır." "O zaman sanırım seni bir şeyler söylemeye alıştırmak için çalışmam gerekecek."

"Sarhoş olmadığın zaman ne?"

Bunu ifade ediş biçimi bana henüz yapma fırsatı bulamadığım bir şeyi düşündürdü. Dudaklarımı aletin etrafına doladığımda Gideon'un merhametime kalmasını hayal etmişim... ama bu onun boxer külotunun içinde neler sakladığını görmeden önceydi. Şimdi ağzımın onun aletin etrafına sığıp sığmayacağını merak etmekten kendimi alamıyordum.

Alt dudağımı ısırırken yanaklarımdaki sıcaklık daha da derinleşti. Sırıtarak etimi çeğiştirirken Gideon'un karanlık gözlerinde bilmiş bir parıltı vardı. "Ve kafandan geçen kirli düşüncelere bakılırsa, seni oraya çok da zor olmayacağını hissediyorum."

"Keşke bilseydin," diye takıldım, dilim başparmağına sürtünmek için dışarı çıktı.

"Bu düşünceni seni incitmeden tekrar alabileceğim zamana sakla." Ağzımı derin bir öpücükle kapmak için eğilirken avuç içi başımın arkasını kavrayacak şekilde kaydı. "Kukuna bir mola vermeliyiz. En azından bir süreliğine. İlk seferin olduğu için kendimi istediğim kadar tutamadım."

"Belki de daha önce gelmeliydin, mesela doğum günümde. O zaman kirazımı patlattığın iyileşme sürecimi atlatmış olurduk ve konuşmamı istediğin şeyleri yapabilirdik."

Ses tonum alaycıydı ama sesimdeki en ufak bir şüphe kırıntısını duymuş olmalı ki gözleri ciddileşti. Üzerimden yuvarlanarak şiltenin üzerine çıktı, böylece sırtı baş tahtasına dayanıyordu. Sonra beni göğsüne yasladı, ben ona bakarken avuçlarını belime dayadı. Sımsıkı sarılmışken kalbinin kulağımdaki sabit atışı uzun zamandır ilk kez kendimi güvende hissetmemi sağladı.

"Planımız buydu, bebeğim."

"İydi?" diye nefes nefese kaldığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"İki yıldır on sekizinci doğum gününde senin için gelmeyi dört gözle bekliyordum, Blakely." Bana olan tutumu sıkılaştı. "Ama kız kardeşim Christ- mas'ı benimle geçirmek için birkaç hafta erken gelmeye karar verdi. İhtiyacı olan her şeyi ona vermeme izin vermek yerine, gelecek dönem masraflarını karşılamak için biraz para kazanmak istediğiyle ilgili bir saçmalık."

Elise'le yıllar boyunca sadece birkaç kez karşılaşmıştım ama Gideon'un küçük kız kardeşiyle ilgili hikâyelerini yeterince dinlemiştim ve kendi masraflarının bir kısmını karşılamak istediği için inatçı davranmasına şaşırmamıştım. Gideon, kız henüz sekiz yaşındayken evi terk etmiş olsa da hâlâ yakındılar... ve ikisi de bir şeyi kafalarına koyduklarında inatçı olabiliyorlardı.

Fox ve Maverick'in yanı sıra, Gideon'un planlarını değiştirmesini sağlayabilecek tek kişi de oydu.

"Tatili kız kardeşinle geçirebildiğine gerçekten çok sevindim.

O nasıl?"

"İyi değil." diye hırlarken çenesinde bir kas sıçradı. Dün aptalın biri onu yoldan çıkarmış."

Göğsünü iterek doğruldum ve aval aval ona baktım. "Ne? O iyi mi?"

"Sarsılmış ama Blade onu muayene etti ve yaralarının hafif olduğunu söyledi." Parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Kafasını kesmiş ve ayak bileğini zedelemiş."

"Bunu yapan adamı yakaladınız mı?"

Başını iki yana salladı. "Henüz değil ama çocuklar ilgileniyor. Ve ben yokken onu kulüp binasında güvende tutuyorlar."

Gideon'da en çok sevdiğim şeylerden biri sadakatiydi. Kendini verdiği insanlara o kadar adamıştı ki, hayatımdan çıktığında yıkılmamın büyük bir nedeni de buydu. Be-

Bayan, onun yanında durmanın ne demek olduğunu anladığımı ona göstermem gerekiyordu.

Dudaklarımı yanağına bastırarak fısıldadım, "Git kulüp işlerini hallet. İşin bittiğinde burada seni bekliyor olacağım."

I ayağımı indirdim ve motorumun motorunu kapattım, sonra inmek için bacağımlı selenin üzerinden salladım.

"Bu toplantıyı atlatacak kadar uzun süre kara kara düşünmeyi bırakabilir misin?" Engerek, kaşlarını çatarak alay etti.

"Storm'un kara kara düşünmekten başka bir ruh hali olduğunu sanmıyordum," dedi derin ve tanıdık bir ses.

Viper'la ikimiz de önüne park ettiğimiz depo kapısına baktığımızda yıpranmış kot pantolon ve üzerinde "Kontrol sendeyse, yeterince hızlı gitmiyorsun demektir" yazan eski bir tişört giymiş uzun boylu, zayıf bir adam gördük.

Girişe yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve yüzünde bir sırıtış vardı. "Kane," diye selamladım arkadaşımı, çenemi kaldırarak.

Kane bir sürücüye göre iriydi ama kaslı ve refleksleri mükemmeldi.

Vücudu, düşünmesine gerek kalmadan sürdüğü herhangi bir yarış arabasını nasıl idare edeceğini tam olarak biliyordu. Çoğu insan onun bir milyoner olduğunu asla tahmin edemezdi çünkü dağınık saçlarının, rahat tarzının ve kolay gülümsemesinin ötesini göremezlerdi. Onun

acımasız, ölümcül bir orospu çocuğu olduğundan hiç şüphelenmemelerinin nedeni de buydu. Ve o da

Mafyanın New York'u yönettiğı gibi yeraltı yarış dünyasını yönetirdi. Ama Fox ya da diğer Demirler kadar benim de kardeşimdi.

Haydutlar. Babasının MC'sine tam olarak güvenmediğim için yıllar boyunca Blakely'nin gözünü ve kulağını tutmama yardım etmişti.

"Buluşma nasıldı?" diye sordu, sırıtışı büyüyerek çenesini kırmak istememe neden oldu.

"Bana bin dolar borçlusun," dedi Viper ve bakışlarını Kane'e sırttığını görmek için döndü. "Sana onu bir günden kısa sürede affedeceğini söylemişim."

Kane çekti ve kapıdan uzaklaştı, sonra ellerini ceplerine soktu. "Aradığına inanamıyorum."

"Söz konusu kadınlarımız olduğunda şaka yapmayız."

"Evet, ama son iki yıldır biri ondan bahsettiğinde ne kadar sinirlendiğini bizzat gördüm. Gerçekten bunun en az bir hafta süreceğini düşünmüştüm-"

"Blakely ve benim üzerime bahis mi oynuyordunuz?" Şakalaşmalarını yarıda keserek hırladım. Gerçi kızgınlığımın ardında çok fazla sıcaklık yoktu. Diğer kardeşlerim yaşlı kadınlarının peşinden giderken bahis havuzlarında yer aldığım düşünülürse, bu beni lanet olası bir ikiye bölme yapıyordu.

Kane omuz silkti ve arkasını dönerek başka bir şey söylemeden binanın içine doğru yürüdü. Bu onun için alışılmadık bir davranış değildi. Bir şeyle işi bittiğinde yoluna devam ederdi ve siz de ya onunla ya da geride kalırdınız. Kendi kadınıyla tanışacağı günü sabırsızlıkla bekliyordum çünkü doğru kadın onu kış üstü yere serecekti.

Viper ve ben Kane'i takip ederek, çalışanlarının çok sayıda yarış arabası üzerinde çalıştığı son derece büyük bir garaja bakan ofislere doğru yürüdük. Bizi Kane'in ofisine götüren bir dizi merdiveni çıktık. Masasının etrafından dolaştı ve arka duvarın neredeyse tamamını kaplayan kazanın karşısında durdu. Bu ona aşağıdaki pistin tamamını ve stadyumdaki oturma yerlerinin çoğunu görme imkânı veriyordu.

"Getirdin mi?" diye sordu dönüp delici bakışlarını üzerime dikerken, ifadesi ayıktı.

Kesemin cebinden katlanmış bir kâğıt çıkardım ve masaüstüne koymadan önce iki parmağımla havaya kaldırdım.

Kane başını salladı. "Sana borçluyum." "Saçmalık," diye homurdandım.

Bir yıl önce Kane, birilerinin yarışlarında uyuşturucu sattığını fark etmişti. MC'm gibi o da bu pisliği işletmelerinden uzak tutmak için elinden geleni yapıyordu, ancak etkinliklere katılan kalabalıklar düşünüldüğünde tamamen tutmak imkansızdı. Ancak bu seferki bir tecavüz uyuşturucusuydu ve bu boka karşı sıfır toleransı vardı.

Hemen Fox'u aradı ve hepimiz tedarikçiyi tespit etmek için çok çalıştık. Ama satıcılar ondan konuşamayacak kadar korkuyorlardı. Deviant, yarışların tüm güvenlik görüntülerini inceleyecek ve el değiştirme olabilecek belirli durumları tespit edecek bir program yazmıştı. Bununla birlikte, Iron Rogues ve Kane'in organizasyonu ile birlikte sahip olduğumuz yerler arasında, içinden geçilmesi gereken bir ton video vardı.

Birkaç kez, bir satın alma yakaladı ancak açılar veya kalabalık engelleri ya da her neyse, oynayanları tanımlayamadı. Sonra geçen hafta, sonunda bize bir kimlik buldu. Düşük seviyeli bir satıcıydı, ama bizi satıcısına götürecek kadar aptaldı, o da bizi zincirdeki bir sonrakine götürdü ve sonunda kaynağı bulana kadar bu böyle devam etti.

Aynı zamanda rakip bir bahisçiydi ve müşterilerini kandırdığı ve daha sonra onu geçtikleri için "ceza" olarak sevdiklerine zarar verdiği söyleniyordu.

Fox beni ve Viper'ı Kane'in bu adamın peşine düşmesi için kurduğu ekibe yardım etmemiz için gönderdi. İkimiz de eski özel kuvvetler askeriydik ve orası benim memleketim olduğu için Blakely için gelebilirdim. Okulunun bitmesine daha bir dönem vardı ama ben daha fazla bekleyecek değildim, o yüzden bu durumu da halletmek için elimde bir şeyler vardı.

Planlarım arasında kadınımı eve götürmeden önce yapmam gereken bir şey daha vardı.

"Şeytani bir orospu çocuğunu ortadan kaldırmaya yardım ettiğim için bana borçlu değilsin. Biz kardeşiz, Kane. Her zaman arkadayım. Ama bir konuda yardımına ihtiyacım var."

Kane sandalyesini çekti ve . " et."

Blakely'nin üvey kardeşi ve ailesiyle ilgili durumu ona anlattım. Sözlerimi bitirdiğimde hâlâ rahat ve huzurlu görünüyordu, her zamanki gibi. Ama onu çenesindeki hafif sertleşmeyi ve gözlerindeki buz parçalarını görecektik kadar uzun zamandır tanıyordum.

"Bir planın var mı?" diye sordu.

Başımı salladım ve ona aklıma gelenleri anlattım. Çok sinsî ve biraz da çarpık birkaç öneride bulundu, ben de bu yüzden ondan tavsiye istemişim.

"Comdon'u sonra, her şeyi yerine yerleştirmem için bana yirmi dört saat verin."

"Tamamdır," diye cevap verdim. "Sağ ol, dostum."

"Bana teşekkür etme," diye mırıldandı, delici bakışları beni delip geçerken bir kaşını kaldırdı. "Biz kardeşiz. Ben her zaman senin arkadayım."

"Bu kadar duygusal saçmalık yeter," diye Engerek. "Tetik parmağım kaşınmaya başladı."

Gözlerimi devirdim ve başının arkasına vurmak için uzandım. "Cephaneliğin nerede olduğunu biliyorsun. Yola çıkmaya hazır ol."

"Tatum çoktan orada olmalıydı," dedi Kane, iki numarasına atıfta bulunarak. O aynı zamanda küçük kardeşi ve bir silah uzmanıydı. Dünya standartlarında bir yarış arabası sürücüsünden bahsetmiyorum bile.

Tatum'un biraz psikopat olduğu gerçeğini gizleyen rahat bir tavrı ve hızlı bir gülümsemesi vardı, bu da birine işkence edilmesi gerektiğinde ya da yarışırken işe yarıyordu.

"Bu sabah yeni eşyalar geldi," diye devam etti Kane. "O zamandan beri kilit altında oyuncaklarıyla oynuyor."

Engerek sırtı ve topuklarının üzerinde dönerek bir yorum yapmadan ya da arkasına bakmadan oradan ayrıldı.

KANE arazinin arka tarafındaki kapıyı işaret etti, ben de başımı salladım. Engerek'e baktım ve gitmesini işaret ettim. Ağaçların arasından sıyrılıp cüruf bloklu duvara yaklaştı ve görüş alanının hemen dışında durdu.

Arazi birkaç dönümlüktü ama Comdon her giriş ve çıkışta devriye gezdiriyordu. Evi çevreleyen duvar en az yedi metre yüksekliğindeydi ve dört kapısı ve hemen dışında bir keskin nişancının tüneyebileceği kadar yüksek ağaçlar olmasaydı iyi bir savunma olabilirdi.

Kane'in adamları daha önce bölgede keşif yapmış ve bir muhafız ordusu gördüklerini rapor etmişlerdi. Comdon belli ki paranoyaktı. Haklı olarak.

Engerek yere diz çöktü ve taşıdığı spor çantasını yere bıraktı-
ing. Açtıktan sonra doğru parçaları bulana kadar etrafı araştırdı. Engerek'in pek çok yeteneğinin yanı sıra, gösteri bölümünde de son derece yetenekliydi. O ve Tatum kapıyı büyük bir gürültü çıkarmadan patlatmak için birkaç keşif hazırlamışlardı. Patlayıcılar menteşeleri havaya uçuracaktı ama patlama nispeten sessiz olacaktı.

Kane'in bakışlarıyla tekrar karşılaştım ve çenemi ağaçlardan birine doğru salladım. Tatum'a işaret etti, o da sırtarak hemen ağaca tırmandı ve bunu bir şekilde ses çıkarmadan yaptı. Yerleştikten sonra

tüfeği sırtına astı ve dürbünü kontrol etti. Sonra rahat bir tünek buldu ve iki parmağıyla kalçasına iki kez vurdu.

Kapının yanından bir gölge geçti ve Kane kalçasına iki kez vurmadan önce saatine baktı. Tatum yavaşça nefes verirken omuzları hareket etti ve sonra parmağı tetikte seğirdi.

Kapının arkasındaki gölge yere düştü ve Viper'a işaret vermek için başımın üzerinde bir daire çizdim. Diğer muhafızlardan birinin ölü adamı kontrol etmesi için telsizle haber beş dakikadan az bir süre kalmıştı.

Engerek gölgelerden çıkıp hızla şarjörlerini yerleştirdi, ardından çantasını kaptı ve koşarak saklandığımız yere geri döndü. Başparmağını telefonunun ekranına bastırdı ve kapı sallanıp düşmeden önce bir *pop pop pop* sesi duyuldu.

Kanein adamlarından biri koşup telsizi nöbetçiden aldı. Cızırdadı ve biri İspanyolca konuştu. Adamımız sesi tanınmasın diye alçak sesle, sıkılmış bir homurtuyla cevap verdi.

Kane yaklaşmamızı işaret ettikten sonra fısıldadı: "Öldürmek için ateş edin. Bu pisliklerden bir bile bir daha kimseye pisliklerini yedirmesini istemiyorum."

Her birimiz başımızı salladık, sonra da tasarladığımız plana devam ettik.

Viper, Kane, Tatum ve benim eve girmemiz on dakikadan az sürdü. Comdon'ın güvenliği nereden tuttuğunu bilmiyordum ama hiçbir işe yaramıyorlardı. Hatta birinin yanına kadar sokulup boynunu kırmayı bile başardım.

Tatum gözlerini devirdi ve mırıldandı, "Böyle aptal bir pislik olduğu için ona hizmet ediyor."

Eve girdiğimizde ikiye ayrıldık ve kardeşler ikinci katı aramak için merdivenlerden yukarı çıkarken, Viper ve ben alt kata doğru ilerledik. Mutfağa ulaşana kadar kimseyi bulamadık. İki güvenlik görevlisi ve küçük bir masanın etrafında toplanmış üç kişi vardı.

Viper'la göz göze geldik ve başımı koridora doğru çevirdim. O gölgelerin içine doğru geri çekilirken ben de kendimi kapının yanına yapıştırdım. Engerek'in olduğu yönden büyük bir gürültü geldi ve tam da tahmin ettiğim gibi, iki uşak neler olduğunu görmek için koşarak dışarı çıktı. Neredeyse aynı anda, biri kafatasının arkasında bir kurşunla, diğeri de tam gözlerinin arasında bir delikle sessizce yere yığıldılar.

Odaya tekrar göz attığımda masadaki kadın ve iki adam ayaktaydı. Gergin ya da tetikte olmalarını bekliyordum ama yüzlerine bir kez baktığımda hepsinin çok yorgun olduğunu fark ettim.

İç çekerek mutfığa girdim ve iki adamı art arda vurdum. Sonra tereddüt ettim çünkü bir kadına zarar vermek doğama aykırıydı. "Seni öldürmek istemiyorum," diye sessizce bilgilendirdim onu. "Ama tek bir ses çıkarırsan öldürürüm."

Başını salladı ama bu hareket dengesini bozmuş olmalıydı çünkü sallanıp bayıldı ve yere yığıldı.

"Lanet ," diye mırıldandım.

Kane tam arkamdan, "Kadınlarla aran çok iyi," diye homurdandı.

Omzumun üzerinden baktım ve bir kaşımı kaldırdım.

"Bitti," dedi, dile getirilmemiş soruma cevap vererek.

"Onunla ne yapmak istiyorsun?" Viper odaya girerken sordu.

"Onu Deviant'ın araştırmalarından tanıyorum," diye mırıldandım. "Onun şu anki seks arkadaşı. Uyuşturucu bulundurmaktan üç yıl hapis yattı ve sadece altı aydır dışarıda. Onu en yakın polis karakoluna bırakırsan" -masanın üzerinde satılmak üzere paketlenildiği belli olan uyuşturucu malzemelerini işaret ettim- "üzerinde bunlardan biriyle birinci derece ağır suçtan yargılanır ve en az on yıl yer. Artı şartlı tahliyeyi ihlal ettiği için ona ne verirlerse."

Ben sözümü bitirdiğimde Tatum da bize katılmıştı ve düşünceli bir ses tonuyla konuşurken çenesini kaşıdı. "Fleming'le temasa geçip suçlamaların doğru olduğundan emin olabilirim."

Kane, "Maaş bordromuzdaki dedektif," diye açıkladı.

Kane'in sağ kollarından biri olan Torin, "Diğer bir seçenek de onu yanımıza alıp ne bildiğine bakmak," diye önerdi. "Comdon birine cevap verdi."

Kane cevap vermeden önce bakışlarını bir an üzerimden ayırmadı. "Onu kulübeye götür ve ben önümüzdeki birkaç gün için başka bir şeyle ilgilenirken kurumasını bekle."

Bana yardım etmek için görüşmeyi ertelediğini bildiğimden başımı sallayarak teşekkür ettim.

"Temizlikçileri çağıracağım." Tatum telefonunun ekranına bastı, sonra kulağına götürdü. "Beşinci koridoru temizle," dedi telefonu kapatmadan önce.

Kane gözlerini devirdi ve parmağını havada döndürdü. "Dışarı çıkın."

Kane'in binasına geri döndüğümüzde, Viper ve ben bisikletlerimizde kaldık. Kız arkadaşıma dönmeye fazlasıyla hazırdım.

"Yirmi dört saatten fazlasına gerek yok," dedi Kane, kollarını göğsünde kavuşturmuş halde motosikletimin yanında dururken. "Ama evde ihtiyacımız olanın bir kısmını aldık, bu yüzden daha az olabilir."

"Sağ ol dostum," diye cevap verdim. El sıkıştık, sonra veda edercesine çenesini kaldırdı ve dönerek deposunun girişine doğru yürüdü.

Kulüp binasına döndüğümüzde saat geç olmuştu ve Blakely'yi uyandırmak istemedim, özellikle de uyandığında planladığım şey için enerjisine ihtiyacı olacağından. Bu yüzden kıyafetlerimi çıkarıp yatağa girdim ve onu kollarıma çektim. Derin bir nefes alarak ciğerlerimi onun tarçın kokusuyla doldurdum ve huzurlu bir uykuya daldım.

W Gideon'un kollarında uyanmak istediğim her şeydi ve mışıl mışıl uyuyuyor olmasına rağmen her dakikasından zevk aldım. Ne kadar geç yattığından emin değildim ama banyoyu kullanmak için yataktan kalktığımda neredeyse hiç kıpırdamamıştı. Onun kendi avantajıma kullandım ve sessizce odadan çıkıp mutfığa gitmeden önce üzerime bir şeyler giydim. Erkeğimin aç olacağını varsayarak, ona bir şeyler getirmek istedim.

ona yatakta kahvaltı.

Yemek yapmayı çok sevdiği için Staci'yi ocağın başında görünce şaşırmadım. Omzunun üzerinden bana gülümseyerek, "Günaydın," diye selam verdi.

"Günaydın," diye mırıldandım.

Kaşlarını salladı. "İyi bir gece geçirdin mi?"

Yüzüm kızararak başımı salladım. "Evet, en iyisi."

"Mmmhmm, eminim öyledir." Fransız tostı pişirmek için kullandığı ocağın altını kısıttıktan sonra bana döndü. "Umarım Storm'la ne yaptığını biliyorsundur çünkü baban ikinizi öğrendiğinde çılgına dönecek. Ona göre sen hâlâ onun küçük kızısın, özellikle de senin büyüdüğünü göremediği için."

Babamın hapisneden Gideon'a fazla bir şey yapamayacağını biliyordum -özellikle de Demir Haydut olduğu ve onlara karşı çıkmak kulübündeki erkekleri riske atacağı için. Ama babamın benimle birlikte olmasına verdiği tepki

Bunca yıldır bana göz kulak olması için güvendiği adam beni korkuttu. Haberin ona ulaşmasından önce biraz daha zaman geçmesini umarak olan biteni küçümsedim. "Bence babamın Gideon ve benim birlikte olmamız hakkında ne düşüneceği konusunda endişelenmek için çok erken. Daha bir gün oldu."

Staci'nin bakışları omzumun üzerinden geçti ve gözleri büyüdü. Gideon'un kolları beni sarmadan önce aldığım tek uyarı buydu, "Sanırım sana bir günün hayatında ne kadar fark yaratabileceğini göstermeliyim. Çünkü dün gecedен sonra asla geri adım atmayacağım. Kimse için, baban için bile."

Sonra hiçbir şey olmamış gibi beni omzuna attı ve beni bu kadar kolay taşımasını sevmeme rağmen ayaklarımı tekmeleyerek ciyakladım. "Gideon, ne yapıyorsun?"

"Beni duydun," diye homurdandı, adımlarını ikişer ikişer atıyor, beni hâlâ havadan daha hafıfmişim gibi kaldırıyordu. "Kadınımа dün gecenin ne anlama geldiğini göstermeliyim."

Sesindeki çelik gibi kararlılık omurgamdan aşağı lezzetli bir ürperti gönderdi. Gideon şimdiye kadar ilgi duyduğum tek erkekti. Öylesine bir yoruma verdiği tepki beni çok arzulu hissettirmişti. Sadece beni yatağa attığı için de değil.

Kapıyı açıp arkamızdan kapatırken adımlarını bile bozmadı ve beni yatağın üzerine yatırdı. Göz hizamızda olacak şekilde çömeldi, o muhteşem koyu kahverengi gözler benimkilerle buluştu, ateşle doluydu ve külotumu şimdiden nemlendiren başka bir şey vardı.

"Sadece bir gün derken ne demek istedin?" diye hırladı.

Omuz silktim, yanaklarımın aşırı derecede ısındığını hissettim. "Sadece bir gündür birlikteyiz, biliyorsun..."

Parmaklarıyla çenemi kavradı. "Bilmiyorum bebeğim. Ama bildiğim bir şey var ki, sen benimsin, ben de senin. Bunu anlıyor musun? Ben sadece sevişmek için sevişmiyorum. Senin tatlı kirazını bile almadan önce, benim için her şey bitmişti. Dokunamayacağım kadar gençken birbirimize ait olacağımızı biliyordum ve dün bu yatakta aramızda olanlar bunu doğruladı."

Dün gece de benzer bir şey söylemişti ama bunu tekrar duymak beni daha da etkiledi. Parmakları kollarımda geziniyor, tüylerimi diken diken ediyordu.

"Gerçekten biliyor muydun?" Sesim fısıltıyla çıkarken sordum. "Evet. Ve benim olduğunu anladın mı?" diye sordu.

Sertçe yutkundum ve sesim boğazıma takılarak başımı salladım.

"Aferin kızıma," diye homurdandı dudaklarını dudaklarıma yapıştırıp nefesimi kesmeden önce.

Bedenimi yatağa bastırırken elleri saçlarıma dolandı. Sonra dolgun dudakları gömleğimin yakasında gezindi, sakalıyla beni tırmaladı ama aldırmadım. Tek düşünebildiğim, kalçalarımın arasında oluşmaya başlayan muazzam zevkti.

"Daha bir gün bile olmadı ama bu açgözlü amcığın biraz ilgiye ihtiyacı varmış gibi geliyor," diye mırıldandı, elini kot pantolonumun üzerinde gezdirirken.

İnleyerek kalçalarımı eliyle buluşmak için salladığımda, enfes sürtünme neredeyse çok fazlaydı. "Evet, lütfen."

Hassas tenime karşı güldü. "O zaman benim iyi kızım ol ve bana ne istediğini söyle."

Ustaca bir gizlilikle kot pantolonumu ve külotumu çıkarmış, çıplak amımı bekleyen ellerine göstermişim. "Sen," diye nefes nefese kaldım. "Seni tekrar içimde hissetmeye ihtiyacım var. Lütfen."

Kıvrımlarımı ayırıp parmaklarını uyarılmışlığımın üzerinde gezdirirken ağzı tekrar benimkinin üzerindeydi. "Şimdiden benim için çok ıslaksın, bebeğim. Tatlı amcığının sikime bağımlı hale gelmesi sadece bir gün sürdü, değil mi?"

" oldu."

Bu yorumu uzun süre unutamayacağıma dair his vardı içimde. Ama konuyu açtığında bana küçük bir cinsel işkence yaptıysa, ardından da gaz çıkardıysa... ben kim oluyordum da karşı çıkıyordum?

"Güzel, çünkü senin amına kafayı takmış durumdayım bebeğim." Islak parmağını dudaklarıma götürerek geri çekti. "Bak, tadına bak."

Yavaşça parmağını yaladım, tuzlu tatlılığın tadına baktım.

"Bu çok ateşli, bebeğim. Şimdi ben de senin tatlı amının tadına bakmalıyım."

"Lütfen," diye mırıldandım, iç duvarlarım çırpınıyordu. "Aferin kızıma." Vücudumdan aşağı sürünerek sırttı.

"Benim için genişçe yayıl bebeğim. Tamamen bana ait olan bu mükemmel amcığa tam erişim istiyorum." Avuçlarını kalçalarımın bastırarak beni ağzına doğru itti.

Ateşli bakışlarını benimkilerin tutarak yavaş ve uzun bir vuruşla merkezimi yaladı, kalçalarım şimdiden onun etrafında titriyordu.

Kıvrımlarıma doğru mırıldanarak, "Amım seni büyük yüzgeçlerimle germem için çok mu ağrıyor?" diye sordu.

"Hayır, uzat beni, lütfen."

Bir parmağını içime soktu ve kalçalarım hemen yataktan fırladı. Sonra usta parmağı göz kapaklarımın arkasında yıldızların parladığı bir noktaya çarptı.

"Ben seni tadarken bana bak, Blakely. Dilimin üzerine boşalırken izlemeni istiyorum."

Gözlerimi zorla açtım, beni şimdiye kadar sahip olduğu en lezzetli lolipopmuşum gibi yalayıp yutarken kapüşonlu bakışlarıyla tanıştım. Çarşafı kavrarak hareketsiz kalmaya çalıştım ama kalçalarım titrerken onun bekleyen dudaklarıyla buluşmak için kalçalarımı öne doğru ittim. Zevkle homurdandı, dudaklarını klitorisimin etrafında dolaştırırken bir parmak daha ekledi, ben çökerken tüm duvarlarımı yıktı.

Boşalmamı yüzüne karşı sürerken orgazmım sert ve hızlı bir şekilde vurdu. Ama o durmadı. Uyarılmışlığım sakalından aşağı damlarken bile beni yalayıp yuttu ve parmaklarını daha hızlı kullanarak beni başka bir orgazma ulaştırdı. Bu sefer zevk o kadar yoğun ki, tüm vücudum titrerken göz kapaklarım kapandı, yüksek sesle inlerken adını tekrar tekrar çağırdı. "Gideon! Oh evet! Yesssss!"

"İşte bu, bebeğim. Benim için gel ki o daracık amcığın benim koca sikimi tekrar kaldırmaya hazır olsun," diye homurdandı ve ağzını tekrar dudaklarıma götürdü.

Öpücüğü derin ve tutku doluydu. İstiyordum.

Giysilerini yeterince hızlı çıkaramıyordum, gömleğini ve yeleğini pençeliyordum. Tenime karşı güldü, kıyafetlerini bir kenara fırlatmak için geri çekildi ve sonra üzerimde kalanları yırttı.

Hiçbir şey söylemedi, sadece eğildi, elleri ıslak ve arzulu seksime geri dönerken meme uçlarımdan birini ağzına aldı.

"Lütfen, sik beni, Gideon. Lütfen."

Kara gözlerinde bir kıvılcımla bana baktı. "İşte benim iyi kızım, tam olarak istediği şeyi istiyor."

Bacaklarımın arasına diz çöktüğünde, ıslaklığımın içine yavaşça, santim santim kaymadan önce devasa uzunluğundaki önsuyu zaten seçebiliyordum. Bir süre taşaklarının derinliklerinde kaldı ve vücudumun dolgunluğa alışmasına izin verdi.

"Siktir, bebeğim, daracık amcığın sikime karşı çok iyi hissediyor. Benim için sık. Seni nasıl becermemi istediğini göster bana."

Kalçalarımı onunkilere doğru ittim, önce yumuşak, sonra daha sert, rahmime kadar vurduğunu hissettim.

"Ne kadar iyi bir kız," diye mırıldandı, itişimi karşılarken belimi kavradı, hassas bedenimde başka bir orgazm oluşurken dizlerim titriyordu.

"Tekrar boşalacağım," diye nefes nefese göğsünü tırmaladım ve pazularını kavradım.

"İşte bu, bebeğim. Benim için gel. Sikimi kapla. Her tarafımda hissetmeme izin ver."

Daha sert vurdu, eli aramıza girip başparmağıyla klitorisimin etrafında dönerken itişlerime eşlik etti.

Doruk noktam geçerken tüm vücudum sarsıldı ve dalgayı atlatırken onu sıkıca kavradım. "Gideon!"

"Bu doğru, bebeğim. O mükemmel dudaklarının sen boşalırken söyleyeceği tek isim benim adım olacak. Çünkü sen tamamen benimsin."

"Evet, ben seninim," diye inledim.

"Bu amcığa tekrar boşalmak için sabırsızlanıyorum bebeğim. Seni doldurmamı ister misin?"

"Evet, lütfen," diye nefes almayı başardım.

İnledi, beni tamamen doldurmadan önce birkaç kez daha itti, etrafımdaki her şey karanlığa gömülürken aynı anda bir orgazm daha yaşadım, kıvılcımlar ayak parmaklarımdan karnıma doğru fırladı.

Göz kapaklarım Gideon'un gülümsemesiyle karşılaşmak için aralanırken yastıklara yaslanıp nefesimi tutmaya çalıştım. "Hareket edebileceğimi sanmıyorum."

Güldü, yavaşça ayağa kalktı ve banyoya gitti.

Elinde nemli bir bezle döndü ve bir kenara atmadan önce kalçalarımın arasını temizledi. Midem yüksek sesle homurdanmak için o anı seçti ve kıkırdamasına neden oldu. "Sanırım artık meramımı anlattığıma göre, kadını doyurmanın vakti geldi de geçiyor."

Ona yatakta kahvaltı hazırlama planım suya düşmüştü ama onun yerine yaşadığım orgazmlardan sonra hiç şikâyetim yoktu.

M Telefonum göğsümde titredi ve ceketimin yan cebinden çıkardım. Ekranda yanıp sönen Kane'i gördüğümde Blakely'nin şakağını öptüm ve hemen döneceğimi söyledim.

Bir günden az olmuştu, bu yüzden ondan bu kadar çabuk haber almak beni şaşırttı.

Koridora çıktığımda "Kane," diye cevap verdim.

"Cidden çok şanslıyız. Hemen yola çıkmalısın." "Nereye?"

"Onların lanet olası evinde." Kane'in sesi neredeyse neşeli geliyordu. Kane gibi bir adam ne kadar sevinebilirse o kadar.

"Yirmi dakika içinde orada olurum."

Telefonumu cebime soktum ve Blakely'nin barda bir tabureye oturmuş birkaç yaşlı kadınla sohbet ettiği yere doğru yürüdüm.

"Bebeğim." Tabureyi bana bakacak şekilde çevirdim ve gülümsediğinde kalbim küt küt atmaya başladı. "Biraz gitmem gerek."

"Ben de seninle geleceğim," diye cıvıladı. Ama tabureden aşağı atlamadan önce onu sabit tutmak için belinden tuttum.

"Burada güvende olduğunu bildiğim yerde kalmanı istiyorum. Viper burada seninle olacak."

Blakely'nin güzel ağzı kaşlarını çattı. "Tehlikeli bir şey mi yapacaksın?"

Artık o insanları düşünmesini bile istemiyordum, hayatlarının bugünden itibaren sefil olacağını bilmek için bile olsa.

İleri. Ben de bunu "kulüp işi" kategorisine koydum ve sorusunu geçiştirdim. "Sadece bir arkadaşıma iyilik yapıyorum."

"Bu benim soruma cevap olmadı, Storm," diye tersledi.

Gözlerim kısıldı ve onu sıkıca kavradım. Onu düzeltmek üzereydim ama aklıma bir fikir gelince durdum ve onun yerine gülümsedim. Yüz ifadem karşısında ofladı ama ona fark ettiğim şeyi söyleyecek değildim. Sinirlendiğinde ya da bana kızdığında bana hep Fırtına diye hitap etmesi bana avantaj sağlıyordu. Ve onun ele avuca sığmaz biri olacağını biliyordum, bu yüzden elime geçen her avantajı kullanacaktım.

"Haklısın. Öyle olmadı. Ama sen bu hayatın içinde büyüdün bebeğim. Her zaman sana söyleyemeyeceğim bazı şeyler olacağını biliyorsun."

Kasları biraz gevşedi ve başını salladı. "Evet. Bunu biliyorum. Ben sadece... Ben sadece güvende olmanı istiyorum."

Yüzünü avuçladım ve ciddi bir tonda konuştum. "Hiçbir şeyin beni senden uzaklaştırmasına izin vermeyeceğim, Blakely."

Birkaç dakika gözlerimin içine baktı, sonra iç çekti. "Tamam. Ama canın yanarsa kıcına tekme basma hakkımı saklı tutuyorum."

Başımı arkaya attım ve derin bir kahkaha attım. "Kahretsin, çok sevimlisin." Ofladı ve ben de ona hızlı bir öpücük verdim. "Deneyebilirsin."

Onu tekrar öptüm, sonra anahtarlarımı ve cüzdanımı almak için koşarak odamıza çıktım. Aşağı indiğimde o ve Viper kapının yanında duruyorlardı. Başını çıkışa doğru salladı, sonra dışarı çıktı ve beni Blakely ile nispeten yalnız bıraktı. kollarımın arasına aldım ve öptüm. "Umarım sadece birkaç saatliğine gideceğim."

"Tamam," diye fısıldadı, hâlâ biraz şaşkın görünüyordu. Onu döndürdüm ve devam etmesi için kıcını , sonra otoparka doğru yürüdüm.

"Kane mi aradı?" diye sordu.

"Görünüşe göre şu anda bir şeyler oluyor. İşlerin ters gitme ihtimaline karşı Blakely ile kalmanı istiyorum."

"Ve onun burada erkeklerle yalnız kalmasından hoşlanmadığın için." Pişmanlık duymadan omuz silktim. "O da var."

Sırttı ve başını salladı. "Tıpkı Prez gibi yumuşuyorsun."

Bisikletime tırmanırken alay ettim. ", bunu onun önünde bir daha söyle. Ama kıcını tekmelemesini izlemek için orada olduğumdan emin ol. Ya da kafana bir kurşun sıksın. İkincisi, aşk seni yumuşatmaz. Seni bütünleştirir, bu da daha güçlü olduğun anlamına gelir."

Engerek homurdandı ve kapıya doğru yürümek için arkasını döndü. "Senin sözüne güveneceğim. Bu teoriyi kendi üzerimde test etmemeyi tercih ederim."

Gülümseyerek bisikletimi çalıştırdım ve park yerinden çıktım. Viper'ın kadınıyla tanışacağı gün gerçekten çok ilginç olacaktı. "Sana söylemiştim" demek için sabırsızlanıyordum.

KANE VE TATUM, Blakely'nin eski koruyucu ailesinin evinden birkaç blok ötede beni bekliyorlardı. Yanlarına yanaşıp motoru durdurduğumda, Kane beni bilgilendirmek için vakit kaybetmedi.

"Uyuşturucuyu bu sabah yerleştirdik ve bizi şaşırtmadığından emin olmak için küçük pisliğin peşine bir adam taktım."

"Bizi şaşırttı," dedi Tatum, ağzı bir sırıtışa dönüşerek.

"Ne?" Kafam karışmıştı.

Kane, Tatum'a devam etmeden önce çenesini kapatmasını söyleyen karanlık bir bakış fırlattı. "Blakely ile olanlardan sonra, bunun genç bir kadının peşinden ilk gidişi olmadığına dair bir his vardı içimde, ama daha fazla zaman ve gözetim olmadan kanıtlayabileceğimiz bir şey değildi."

"Ben de aynı şeyi düşünmüştüm," diye katıldım. Bu yüzden uyuşturucu yerleştirmeye karar vermiş ve Bryan'ı tedarikçisi olarak göstermesi için yerel bir satıcıya ödeme yapmıştık.

"Ben seni aramadan hemen önce Torin benimle temasa geçti. Görünüşe göre Bryan bunu daha fazla içinde tutamamış."

Her ne kadar iğrenmiş olsam da, Kane'in bununla nereye varacağını hissetmiştim ve bu kesinlikle ruh halimi hafifletti.

"On sekiz yaşından küçük, değil mi?" Bryan yirmi dört yaşında olduğu için, eğer kız reşit değilse, on beş yıla kadar hapis yatabilirdi. Uyuşturucuyla birlikte... Yakın zamanda çıkacağından şüpheliydim. Tabii Blakely'nin babasının onu hapishanede şışlemediğini varsayarsak.

"Evet," diye böbürlendi Tatum. Gülümsemesi herhangi birine kolay gelebilirdi ama ben onu tiksinti belirtisini görecektim kadar iyi tanıyordum. Eğer planı buysa, Bryan ve ailesi kendilerini bir timsahın ağzında bulacaklardı. Ama Blakely'ye çektirdikleri gibi acı çekmelerini istiyordum. Sefil bir hayat yaşamalarını, yanlarında olması gereken insanlar tarafından dışlanmalarını ve her şeyden daha değersizmiş gibi muamele görmelerini...

etraflarında bir tane. "En iyi tarafı da anne ve babalarının yatağında sevişiyor olmaları."

"Hayır," diye karşı çıktı Kane. "En iyi kısmı da annemle babamın kilise toplantısında olması."

Görünüşe göre bu hayatta bir şeyleri doğru yapmışım çünkü her şey daha iyi planlanamazdı.

Blakely'nin koruyucu ailesi kiliselerine çok bağlıydı ve cemaatin çoğunluğu da tıpkı onlar gibiydi. Sığ, iki yüzölçümlü.

Ve kilise evlerinden sadece bir blok ötedeydi. Bu da, polis geldiğinde hepsinin koşarak yaygaranın ne olduğunu görmeye geleceği anlamına geliyordu.

"Polisin kapısına dayanması için ne yaptın?" Sorguladım.

Tatum, "Kızın ailesine haber verdik," diye cevap verdi. Sonra da sırtıttı. "Onların da kiliseye üye olduklarını söylemeyi unuttum mu?"

Bu bok için patlamış mısıra ihtiyacım olacak.

Davidson'ların evinin karşısındaki lamba direğine ve bu komik manzaraya kıs kıs güldüm. Eğer Patti inci takıyor olsaydı, onları dramatik bir şekilde tutuyor olurdu. Yarı giyinik Bryan'ı kelepçeleterek evden çıkaran polisler bakarken ağlıyordu. Ama etrafta toplanan insanları görünce içini çekerek etrafa attığı gizli bakışları da gözden kaçırmadım.

Kilisedeki arkadaşlarından biri onun sırtını sıvazlıyor, bir yandan da en sevdiği gündüz pembe dizisiymiş gibi geniş gözlerle gösteriyi izliyordu. Bu çok zorlama bir karşılaştırma değildi.

Beklendiği gibi, cemaatin diğer birkaç üyesi de siren seslerini duyunca dışarı çıkmıştı. Haber çabuk yayılmış olmalı çünkü Patti'nin düşüşüne tanıklık eden büyük bir kalabalık vardı.

Çok genç bir kadın da evden dışarı çıkarıldı ve kalabalığı görünce bir an için şok olmuş gibi göründü. Sonra yüzü melodramatik bir şekilde buruştu ve yaşlı bir çiftin yanına koşup kendini adamın kollarına atarken gözyaşlarına boğuldu.

Scott'ın hiçbir duygu göstermeden karısının yanında metanetle durduğunu görünce biraz şaşırdım. Bir gün bunun olmasını bekleyip beklemediğini merak ettim.

"Sence baba, oğlunun çirkin kadınları becermeye olan eğilimini biliyor muydu?" Kane düşüncelerimi yüksek sesle dile getirerek sordu.

"Emin değilim. Ama oğlu Blakely'den faydalanmaya çalıştığında ve karısı onu evden attığında Blakely'nin yanında durmadığı kesin. Bryan'ın ahlaksızlığını bildiği halde hiçbir şey yapmadıysa, bu onu da en az oğlu kadar aşağılık biri yapar."

Kalabalık, polis memurlarının arabalarına gitmeleri için yol açmak üzere dağıldı ama gözlerini evden ayırmadılar çünkü başka bir memur elinde bir kanıt torbasıyla ön kapıdan çıktı. "Bunu şifonyerin çekmecesinde buldum."

Patti'nin dikkatini neyin çektiğinden emin değildim ama aniden bana doğru baktı.

Beni gördüğünde gözleri kocaman ve yuvarlak oldu. Başımı salladım, hem alaycı bir selamlama hem de bunun arkasında olduğumu onaylamak için.

Bir saniye sonra canlandı ve görevlilerden birine doğru koştu. Bana doğru eliyle işaret etti ve hızla konuştuğunu görebiliyordum. Memur bir saniye dinledi, sonra gözlerini devirdi ve kızın ağzını kapatıp geri çekilmesine neden olacak bir şey söyledi.

Bakışlarını tekrar bana çevirdiğinde sııttım. Polis bizim maaş bordromuzda bile değildi ve tam da bizim adamlarımızdan birinin yapacağı şeyi yapmıştı.

"O yaptı!" diye bağırdı aniden, beni göstererek. "Zavallı oğluma tuzak kurdu!"

Kadının konuştuğu polis memuru sıkıntıyla içini çekerken, bizim bordromuzda çalışan ortağı da kadının kimden bahsettiğini görmek için ona doğru baktı.

Yüzüme şaşkın bir ifade yerleştirdim ve ellerimi iki yana açtım, sonra omuz silktim.

"Kandırılmamış oğlum bunu yapmazdı!"

Tatum, "Bu sirke bilet satabilirdik," diye mırıldanarak beni kıkırdattı.

"Hanımefendi," diye iç geçirdi memur. "Durup dururken sokaktaki insanları suçlayamazsınız," dedi herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle.

"Kandırılan benim kızımdı!" Hıçkırarak ağlayan genç kadını tutan adam bağırdı. "Ve suç duyurusunda bulunacağız."

Patti nefesini tuttu ve kocasına dönerek alçak sesle öfkeyle konuştu. Bir saniye sonra omuz silkti, sonra döndü ve eve girdi.

Kalabalığın yüz ifadesi yavaş yavaş mağrur bir tiksintiye dönüştü ve araç uzaklaştığında hızla dağıldılar ve Patti'yi tek başına bıraktılar. Korkmuş ve tamamen yenilmiş görünüyordu.

"Burada işimiz bitti," diye duyurdum bisikletime tırmanırken. "Bekle," diye mırıldandı Tatum, pazularımı tutarak.

Eve bakıyordu ve gitmemi engellemesine neyin sebep olduğunu görmek için başımı çevirdim. Scott bir elinde spor verandada dururken yüzüne bir güneş gözlüğü takmıştı. Yüzünün rengi solmuş olan Patti'yle konuştu, sonra verandadan çıkıp beyaz bir sedana doğru yürüdü.

"Üstünde kiraz var," diye kıs kıs güldü Tatum.

"Onun hakkında ne yapacaksın?" Kane, üçünün de hayatı mahvolana kadar bu işin peşini bırakmayacağımı çok iyi bildiğinden sordu.

"Kilise için çalışıyor," diye bilgilendirdim onları. "İşine devam etmesinin imkânı yok ve kesinlikle referans da alamayacak. Ayrıca, De- viant onun kredisini hackledi ve mahvetti. Hiçbir yerde ev kiralayamayacak. Yani parası bitene kadar boktan motellerde yaşayacak, sonra da sürünerek karısına geri dönecek. Onu terk ettiğini unutmamasına asla izin vermeyecek."

Tatum yüzünü buruşturarak, "Hayatımın geri kalanını o kaltakla geçirmekten daha kötü bir ceza düşünemiyorum," dedi.

Başımı salladım ve Kane'in delici bakışlarıyla karşılaştım. "Şu diğer şey mi?" diye sordum.

Başını salladı. "Tutuklandıktan sonra Saber'ın hücre bloğuna gönderilecek. O orospu çocuğunu bekliyor olacak." Dudakları nadir görülen bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Ve onun gibi birine ne yapacaklarını biliyorsun."

Buna güveniyordum. Suçlu olsun ya da olmasın, pek çok mahkumun cinsel bir suçla itham edilen hiç kimseye tahammülü yoktu. Özellikle de reşit olmayan birine. Bryan çok geçmeden bir tüpten nefes alıyor olacaktı... tabii hayatta kalırsa. Ama Saber dışarıda olacaktı, yani onu Blakely'den uzak tutacak bir geri tepme olmayacaktı.

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve iki kardeş de onaylarcasına çenelerini yukarı kaldırdılar.

"Fox'a gelecek ay yarışacak yeni bir adamım olduğunu söyle. onu kontrol etmeli."

"Yapacağım."

Yola çıktığımda, tüm bu saçmalıkların üstesinden geldiğim için kendimi daha hafif hissediyordum. Tüm odağım Blakely ve geleceğimizdi.

"Y Adamımız her an burada olabilir," diye mırıldandı Viper. Gideon'un gidişinden bu yana geçen saatler içinde belki bir düzine kelime söylemişti ama ben . Ben sadece onun Büyürken tanıştığım pek çok motorcu gibi sessiz bir tipti.

İyi olduğunu bildiğim için derin bir oh çektim. Kulüp kardeşini bana göz kulak olması için geride bırakması tedirgin ediciydi. Yaptığı şeyin dün hallettikleri kulüp işinden çok daha tehlikeli olduğundan endişelenmeme neden oldu. Keşke Viper'ı da arkasını kollaması için yanına alsaydı. "Teşekkürler."

Bana karşılık olarak çenesini kaldırdı, sonra da bira şişesini dudaklarına götürdü.

Oturduğum tabureden kayarak beni takip etmek için hareket ettiğinde endişesini elimle savuşturdum. "Merak etme. Çok uzağa gitmiyorum. Sadece ön kapının yanında Gideon'u bekleyeceğim."

"İyi karar." Başını sallayarak şişeyi yerine koydu. "Storm'un seninle paylaşmak isteyeceği bir şey var."

Verdiği cevap karşısında kaşlarım kalktı... sadece daha önce duyduğumdan daha fazla kelimeyi bir araya getirdiği için değil. Kulüp işi olduğunu söylediğinden beri Gideon'un bana ne yaptığını söylemesini beklemiyordum. Bu açıklamayı olduğu gibi kabul etmiş, nereye gittiğini pek merak etmemiştim çünkü hiçbir zaman öğrenemeyeceğimi varsaymışım. Ama şimdi merakım beni ele geçirdi ve

Kulüp binasının önüne yanaşan motorların o eşsiz gürültüsünü duyarken ellerimi birleştirdim.

Gideon kapıdan içeri girer girmez kendimi onun kollarına attım. Sadece birkaç gün içinde hayatımın ne kadar değiştiğine inanmak neredeyse imkânsızdı. Onu bir daha ne zaman göreceğimden ya da görüp göremeyeceğimden emin değildim ve şimdi kulüp kardeşi ona "adamım" diyordu.

"Geri döndün," diye fısıldadım.

"Evet." Saçlarını yumruğuna doladı ve başını geriye çekerek ağzıma derin bir öpücük kondurdu. "Ve sana çok iyi haberlerim var bebeğim."

"Öyle mi?" Ben sordum.

Kot pantolonunun arka cebinden telefonunu çıkardı, web tarayıcısında bir hikaye açmak için ekrana dokundu. Sonra okuyabilmem için ekranı bana doğru eğdi. Başlığı tararken gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Vay anasını! Bryan tutuklanmış mı?"

"Aynen öyle," diye onayladı Gideon. "Ve bu daha iyi bir adamın başına gelemezdi."

Hikayeyi okurken, nefesim kesildi. "Yasal tecavüz ve uyuşturucudan mı?"

"Evet, uyuşturucu suçlamaları da ağır suç olacak çünkü onu dağıtmak amacıyla bulundurmaktan tutukladılar. Uzun bir süre hapiste kalacak."

Bana yapmaya çalıştığı şeyden sonra ilk suçlamaya inanmak kolaydı ama bana hiç uyuşturucu satıcısı gibi gelmemişti. Ailesinin ona verdiği parayla neden bir risk aldığını anlayamıyordum. "Vay be."

"O piç seninle uğraşmaması gerektiğini bilmeliydi." Sesinde beni kazanan bir memnuniyet vardı-

Bryan'ın tutuklanmasının arkasında olup olmadığını sordum ama kulüp işi dedikten sonra sormamanın daha iyi olacağına karar verdim.

Kollarımı boynuna dolayarak ayak parmaklarımın ucunda yanağına bir öpücük kondurdum. "Artık güvendeyim ve bir daha asla onun ya da ailesi için endişelenmeme gerek yok."

"Artık onların icabına bakıldığına göre, Old Bridge'e taşınmak için ne yapmamız gerektiğini konuşabiliriz. Kamyonetini geri götürmesi için bir aday getirmeyi düşünmeliydim, böylece bisikletimin arkasına binebilirsin. Belki Jagger bana bir adam ödünç verir. Bir araba kiralayabilir ya da uçakla buraya gelebilir."

"Dur bakalım." Avuçlarımı onun geniş göğsüne bastırmak için kollarımı indirdim. "Birdenbire Tennessee'ye taşınamam."

Parmakları belimi sıktı, bana bakarken gözleri kısıldı. "Bunun hızlı ilerlediğini anlıyorum ama senin için iki uzun yıl bekledim bebeğim. Uzun mesafeli bir ilişki yaşamayacağım ve Westland Riders MC'de kalamam. Kendi kulübüme karşı sorumluluklarım var ve sen de bana aitsin."

"Bunların hiçbiri hakkında tartışmıyorum." Derin bir iç geçirdim. "Sanırım sonunda hayalini kurduğum her şeyi elde etmeye o kadar kaptırmıştım ki lojistiğin nasıl işleyeceğini düşünmeyi bırakmadım."

"Beni bu yüzden yanınızda tutuyorsunuz," diye böbürlendi ukala bir sırıtışla. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söylersin, ben de onu gerçekleştiririm."

Teklifi çok hoştu ama sorunumun kolay bir çözümü olduğunu düşünmüyordum. "Mezun olmadan önce bir dönemim daha var ve önümüzdeki hafta başlıyor. Başka bir okula geçmeden buradan ayrılamam, ki orada kimseyi tanımayacağım için bu tamamen berbat olur. Kimseyi evime davet ederken kendimi rahat hissetmezken burada bir sürü yakın arkadaşım yok."

"İşlerin senin için ne kadar kötüye gittiğini bilmediğim için çok üzgünüm." "Sana göz kulak olan insanlar vardı ama bu yeterli değildi. Seni nihayet sahiplenebileceğim zamanı beklerken erkek gibi davranmalı ve hayatında daha aktif bir rol oynamalıydım. Senin yanında kendime güvenemememin senin incinmenle sonuçlanmasından nefret ediyorum."

"Dur," diye fısıldadım, onu yukarı çıkarmak için kolundan çektim. Konuşmamız beklediğimden daha ağır bir hal almaya başlamıştı ve birinin duyabileceği bir yerde olmasını istemiyordum. Kapalı kapının arkasına geçtiğimizde sandalyeye doğru işaret ettim ve o oturduktan sonra kucığına tırmandım. "Geçtiğimiz iki yıl boyunca birlikte vakit geçirebilmeyi ne kadar çok istesem de, bana karşı hissettiklerinin bu kadar güçlü olması ve bunları harekete geçirmeden benimle birlikte olamayacağını düşünmen de hoşuma gidiyor. Bu beni... güçlü hissettiriyor."

"Çünkü öylesin, bebeğim." Avuç içi omurgamı aşağı yukarı okşadı ve tüylerimi diken diken etti. "Sana ipucu vermekten nefret ediyorum ama dünyada hiç kimse benim üzerimde senin kadar etkili olamaz."

Bana karşı farklı davrandığını düşünmüştüm ama bunu bana açıkça itiraf etmesi hoşuma gitmişti. Sırtarak

"Güçlerimi iyilik için kullanacağıma söz veriyorum, eğer bu seni daha iyi hissettirecekse. Ve orgazm. Çok ama çok fazla."

"Ne kadar istersen," diye söz verdi, gözleri arzuyla kararıyordu. "Ama önce benimle Tennessee'ye dönmen için ne yapmamız gerektiğini bulmalıyız çünkü Florida'yı sensiz terk etmeyeceğim."

Yüzümü buruşturarak, "Gerçekten lise terk olmak istemiyorum, ama belki GED falan alabilirim?" diye mırıldandım.

"Ya da okulunun son birkaç dersini sınıfa yerine internet üzerinden tamamlamanı kabul etmesi için bazı torpiller yapabilirim," diye önerdi.

Başımı yana eğdiğimde kaşlarım çatıldı. "Bu mümkün mü ki?"

"Kesinlikle öyle." Bana külotumu ıslatan ukala bir sırıtış fırlattı. "Silver Saints MC'deki birkaç adamın henüz mezun olmamış kadınlara aşık olduklarında bunu dair hikayeler duymasaydım bunu asla düşünmezdim. Bu yüzden şimdiden bazı duyumlar aldım."

"Yaptın mı?" Nefes nefese kaldım.

"Neden bu kadar şaşırdığından emin değilim bebeğim. Senin için geldiğimde seni yanımda götürceğimi biliyordum. Okul meselesinin çözülmesi gerektiğini düşündüm ve bunu son dakikaya bırakmak istemedim."

Benim için buraya gelirken ne kadar düşündüğünü her seferinde daha iyi anlıyor ve kendime olan güvenimi artırıyordum. "O zaman sanırım bu işi senin yetenekli ellerine bırakacağım."

"Ben hallederim, bebeğim." Dudaklarını dudaklarıma değdirdi. "Okulla ilgili işler yoluna giriyor, bu yüzden bizimle ne almak istediğine karar vermekten başka bir şey için endişelenmene gerek yok."

Gideon'la birlikte Tennessee'ye taşınacaksam bir şey daha yapmam gerekiyordu. "Gitmeden önce babamı görmem gerek."

"I'm gergin," Blakely Fısıldadı, onu kavrama üzerinde benim el sıkılaştırma.

"Sakin ol, bebeğim. Daha önce hiç temas kurmamışsın gibi değil.

Baban," diye hatırlattım ona kimliğimi görevliye uzatırken. Onu görmek için içeri girmek birkaç gün sürmüştü ve bu konuşmayı zihninde oluşturmaya için yeterince uzun sürmüştü.

"Evet, ama... Yani, olduğunu biliyorum, ama yine de bir erkeksin."

Görevli Blakely'nin ehliyetini alırken küçük bir ses çıkardı ve kadına baktığımda gözlerinin vücudumu takdir edici bir şekilde taradığını gördüm.

Kaşlarımı çatıp ağzımı açtım ama Blakely yanıma sokulup kadına hançer gibi bakarak dağıttı. "*Benim* adamım," diye tersledi.

Ağzım bir sırtışa dönüştü ve iki parmağımla çenesini yakalayıp yüzünü kendime çevirdim. "Çok haklısın." Sonra kendi kaşlarımı camın arkasındaki kadına gönderdim, o da hemen gözlerini kaçırdı.

Bir zil sesi havayı doldurdu ve hapishanenin ziyaretçi bölümünün kapısı açıldı. İçeri girerken, Blakely'nin kulağına fısıldamak için başımı eğdim. "Benim üzerimde hakimiyet kurmanın ne kadar seksi olduğu hakkında bir fikrin var mı? Beni çok sertleştiriyor."

Titredi ama sevimli bir şekilde bana baktı. "Babamı görmeden hemen önce benimle böyle konuşamazsın!" diye fısıldadı.

Güldüm. "Beni duyabilecek gibi değil, bebeğim."

"Evet, ama şu için için yanan bakışa sahipsin..." Sözünü bitirirken yanakları pembeleşti ve bir kez daha gülmekten kendimi alamadım.

"Fırtına mı?"

Blakely ve ben ikimiz de döndüğümüzde babasının odanın girişinde ve bana kuşkuyla baktığını gördük.

"Az önce güldün mü? Seni hiç gülerken gördüğümü sanmıyorum..."

Omuz silktim. "Beni Blakely ile hiç görmedin."

"Merhaba baba," diyerek onu usulca selamladı.

Bana olan ilgisini hemen kaybetti ve kızına genişçe gülümsedi. "Merhaba güzel kız." Bakışları Blakely'nin üzerinde gezindi ve birkaç kez gözlerini kırptırdı ama gözlerinin nemle parladığını görmeden önce değil. "Harika görünüyorsun. Büyümüşsün."

Blakely'nin onu ziyaret etmesine sadece ben gelip onu hapishaneye getirdiğimde izin verilmişti, bu yüzden onu sık sık görmemişti, son birkaç yıldır da görmemişti. Telafi etmem gereken başka bir şey daha vardı.

Bir masaya doğru ilerledi ve kendi oturmadan önce ona oturmasını işaret etti. Blakely için bir sandalye çektim, sonra onun oturdum ve kolumu onunkinin arkasına attım.

Kılıç koluma kaşlarını çattı ama Blakely ona bir soru sordu ve o da onunla sohbet etmeye odaklandı.

Sonunda, ne kadar zamanımız kaldığını kontrol etmek için saate baktım, sonra dikkatini çekmek için saçını hafifçe çektim.

"Fazla zamanın kalmadı, bebeğim. Ya sen ona söylersin ya da ben söylerim." Blakely sıkıntıyla burnunu kıvırdı, ben de gözümü kaldırdım

kaş. Koruyucu ailesiyle olanları ona anlatmak istememişti ama Kılıç bunu başka birinden duyarsa çok kızacağını biliyordum. Hücrelerine döndüğünde sakın olduğundan ve bir gün şartlı tahliye edilmesini engelleyecek aptalca bir şey yapmadığından emin olmalıydım.

Gözleri kısıldı ve benimle Blakely arasında bir ileri bir geri baktı. "Bana ne söyleyeceksin?"

İç çekti. "Bir şey vardı..."

Ne olduğunu anlatırken Kılıç'ın yüzü öfkeyle karardı ve ben de fark etmemesini umarak yakınlarda duran gardiyana baktım. Neyse ki dikkati başka bir mahkûmdaydı.

"Sakin ol Kılıç," diye mırıldandım.

"Rahatlamak mı?" diye hırladı. "Ben-"

"Halledildi." Başka birini öldüreceğini herkese duyurmasını engelledim.

"Halledildi mi?" Elini hüsrana dolu bir hareketle havaya kaldırdı. "Kulüpte kalıyor. Oğullarıma hayatım pahasına güvenirim ama kızıma güvenmem."

"Katılıyorum. Bu yüzden durumla ilgilenilirken ben de onunla kalıyordum."

Saber'in bakışları yine benimle Blakely arasında gidip ama önünde açıkça gördüğü şeyi kabul etmek için mücadele ediyor gibiydi.

"Bu benim halletmem gerekiyor," diye .

Başımı sallayarak, "Parmaklıklar ardında olmasaydın bile bununla ben uğraşacaktım," dedim.

Saber kaşlarını çatı ve eğer daha küçük bir adam olsaydım, insanları nasıl tir tir titrettiğini ve MC'sini nasıl demir yumrukla yönettiğini görebilirdim. Ama beni korkutabileceğini düşünüyorsa... başına başka bir şey gelmişti. "O benim kızım," diye ısrar etti.

"Ve o benim kadınımdır."

Blakely'nin nefesi kesildi ve dirseği karnıma çarptı, ancak bu darbe beni korkutmadı. "Bunu söylememen gerekiyordu!" tısladı. "Sen kabul et-"

"Öyle mi ?" Bakışlarımı babasının kılere kilitledim. Hapishaneye giderken benden henüz ona söylemememi istemişti. Ona herhangi bir cevap vermeyerek homurdanmışım. Bunu kendime saklamak gibi bir niyetim yoktu ama babasını görmeye gitmeden hemen önce onu üzme de istemiyordum.

Blakely birkaç saniye homurdandı, sonra ofladı. "Baba, açıklayabilirim. Bu-"

"Bebeğim, açıklamaya ihtiyacı yok. Neler olduğunu çok iyi biliyor."

"Bir yelek göremiyorum," diye homurdandı, ancak bakışları sıcaklığını kaybetmişti.

"Eve döndüğümüzde onu bekliyor olacak."

"Um, ne?" Blakely soluk soluğa kaldı ama o an için onu görmezden geldim. "Düğün için ben çıkana kadar beklemeni bekliyorum."

Gözlerimi kısmışım. "Hiç şansın yok." Kılıç kendini beğenmiş bir şekilde sırttı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Blakely yine kekeledi, ben de sonunda ona doğru baktım ve sırtarak göz kırptım. "Biz mi dedin-"

Sırtında yavaş daireler çizerken ona yatıştırıcı bir sesle "Nefes al bebeğim," dedim. "Bunu daha sonra konuşacağız."

"Daha kötüsünü de yapabilirdin, güzel kız."

Gözlerindeki bakış ve ses tonuyla ilgili bir şey beynimin arkasında bir nig- gling'e neden oldu.

Gardiyan, mahkûmların vedalaşma zamanının geldiğini söyledi ve Kılıç ayağa kalktığında yüzündeki kendini beğenmiş ifade değişmedi.

Blakely'ye, "Yakında görüşürüz güzel kız," diye mırıldandı.

Bakışlarını tekrar bana çevirdiğinde çenesini kaldırdım. "Onunla ben ilgilenirim."

"Yapacağını biliyordum," diye mırıldandı ayağa kalkıp muhafızın yanına .

Ne oluyor lan?

Az önce olanları kafamda tekrar canlandırdım.

Lanet olsun.

Farkına vardığımda yüzümde yavaşça bir gülümseme belirdi. O pislik Blakely'ye aşık olduğumu biliyordu, bu yüzden başka birinin onun korumasını üstlenmesine izin vermektense hayatında kalmam için beni ikna etmişti.

Blakely'nin elini kendi elime aldım ve güneş ışığına çıkmadan önce kimliklerimizi aldık.

"Az önce ne olduğunu açıklayacak mısın?" diye ağzından kaçırdı, sarı saçlarının bir kısmını yüzünün dışına itti ve kocaman mavi gözleriyle bana baktı.

"Baban az önce bizi kutsadı." "Ne için?"

Güldüm ve dudaklarına onu şaşkınlık içinde bırakan bir öpücük kondurdum. "Her şey, bebeğim."

"Babamla ne konuştuğunuzu açıklayacak mısın?" Kulüp binasına döndüğümüzde Blakely ofladı pufladı.

İçimi çektim ve belini kavradım, sonra onu şifonyerin üzerine koydum ve bacaklarının arasına girdim. "Bunu burada yapmak istemezdim ama sanırım babana bizden bahsederek seni tuzağa düşürdüğüm için böyle oldu."

"Çok doğru," dedi burnunu çekerek ve beni güldürdü.

Kahretsin, çok tatlıydı.

"Bir erkeğin kadınına yelek vermesinin ne anlama geldiğini biliyorsun." ". Ama de söyle." Gözleri endişeli ama doluydu umutla.

Sııttım. Durumu yanlış anlamak istemiyordu ve ben de onu suçlayamazdım. Ben de her şeyi gün gibi ortada bıraktım. "Seni seviyorum, Blake- ly. Sevmem gerekenden çok daha önce sevdim. Eve döndüğümüzde mülkümün armasını takacaksın, benimle evleneceksin ve bana bebekler vereceksin."

Blakely söylediklerimi sindirmek için birkaç kez gözlerini kırptırdı. Sonra güzel bir gülümseme yüzünü aydınlattı ve kollarını bana doladı. "Ben de seni seviyorum!"

"Biliyorum bebeğim." Bir elimi kafatasının arkasındaki saçlara soktum ve başını geriye doğru çekerek ağzına erişmemi sağladım. "Benimle evleneceksin," dedim ağzına karşı. Bu bir soru değildi.

"Evet," diye nefes nefese kaldı.

Bacakları kalçalarımın etrafında kıvrılmıştı, bu yüzden ellerimi kışından kaydurdım ve dönüp yatağa doğru yürürken onu kendime doğru tuttum. Onu yatağın üzerine bıraktığımda kahkahası vücuduma sıcaklık yaydı.

"Şimdi," diye homurdandım yeleğimi çıkarıp gömleğimi sıyırırken. "O bebekleri yapma konusunda..."

EPILOG

BLAKELY

G Telefonumun ekranında mesaj bildirimine bakarken Molly'nin adını gördüğümde gülümsedim. Gideon beni Old Bridge'e getirdiğinde herkes beni kollarını açarak karşılamıştı ama Başkan Yardımcısı'nın yaşlı hanımının kalbimde özel bir yeri vardı. Harika biriydi ve yeni hayatıma alışmamda bana çok yardımcı olmuştu.

Demir Haydutlar.

Ekrana dokunup mesajını okuduğumda bir çığlık attım.

MOLLY

Dükkana gel. Birisi Whiskey'e bir bebek getirmiş!

" oluyor?" Elise sordu.

Gideon'un kız kardeşi ve ben bir grup üçlü çikolatalı kurabiye pişiriyorduk. Neyse ki son düzineyi fırından yeni çıkarmıştık da Iron Inkworks'e gidip neler olduğunu görebildik.

Molly'den gelen mesajı ona göstererek üzerimdeki önlüğü çıkardım.

"Vay anasını," diye bağırarak kapıya doğru yöneldi. "Acele et, gidelim."

Birkaç blok ötedeki Demir Haydutlar'a ait dövme salonuna doğru aceleyle ilerlerken bir müşteri takıldı. Gideon ve Blade

Fox'un bir işini halletmek için dışarı çıkmıştı, bu yüzden bu gece kulüp binasına dönene kadar bize göz kulak olması için görevlendirilmişti.

"Sence Whiskey birini hamile bıraktı ve bebeği olduğunu şimdi mi öğreniyor?" Ben sordum.

"Bundan şüpheliyim," diye mırıldandı aday. "Onu daha önce bir kadınla hiç görmedim."

Elise, "Evet, bana pek öyle biri gibi görünmedi," diye onayladı.

Ben de aynı şeyi düşünerek başımı salladım. Ama dövme salonunun kapısını iterek açtığımızda Molly'nin mesajı doğrulanmıştı. Whiskey bekleme alanında bir ileri bir geri volta atıyor, kucağında birkaç haftalıktan daha büyük görünmeyen bir bebek tutuyordu. Lacivert bir pantolon ve beyaz düğmeli bir gömlek giymiş olan Whiskey'nin yanında duran kadın bir bebek annesine benzemiyordu. Ayrıca, kırışmış saçları ve kırıxık saçları onu çocuk doğurma yaşının dışında gösteriyordu.

Annenin annesi olup olmadığını merak ettim ama sonra Whiskey'e bir kartvizit uzattı ve "Herhangi bir sorunuz olursa lütfen beni arayın. Yerel çocuk hizmetleri ofislerinden biri sizinle , çünkü davayı onların özel çalışanlarından birine devrediyorum."

"Ne oldu?" Molly yanımıza geldiğinde ona sordum. "Emin değilim," diye fısıldadı, bakışları sempatikti. omzunun üzerinden Whiskey'e baktı. "Yakaladığım tek şey kız kardeşinin anne olduğuydu."

Elise başını salladı. "Kardeşi olduğunu bile bilmiyordum." "Aynı, yani kesinlikle yakın değiller," diye ekledi Dahlia. bize katıldı. Adamlar hakkında bilgisi olan biri varsa, o da Başkan'ın yaşlı karısı olduğu için oydu.

Kadın dükkândan çıkar çıkmaz bebek yeniden ağlamaya başladı. Whiskey'nin dövmeli, kaslı kollarında, geniş göğsüne yaslayıp zıplatırken çok küçük görünüyordu. "Kahretsin, on dakika içinde ikinci seans için gelecek bir müşterim var. Ne yapacağım ben şimdi?"

Dahlia bebeği kucağından almak için ona doğru koştu. "Merak etme, bugünlük ona ben bakabilirim."

Molly, "Ve bebek eşyalarını stoklamaya başladık bile, böylece potansiyel müşterilerden biri ihtiyacı olan başka bir şeyi almak için dışarı çıkarken o da bazı şeyleri ödünç alabilir," diye ekledi.

Cebimden telefonumu çıkararak, "Ne alacağını bilmesi için bir liste üzerinde çalışabilirim" dedim.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Whiskey. "Bu kısa vadede işe yarar ama sanırım lanet olası bir dadı bulmam gerekecek."

Elise ellerini çırpı ve ayaklarının üzerinde zıpladı. "Ohh- hh, mükemmel kişiyi tanıyorum! Onunla geçen hafta kütüphanede tanıştım."

Whiskey gözlerini ona dikti ama sesi nazikti, "Yani bu hatunu çok az tanıyorsun?" dedi.

"Yani, eminim onun geçmişini araştırırsınız ama oradayken gönüllü olarak çalışıyordu." Elise ona gülümsedi. "Çocukları sevdiğini zaten biliyorum çünkü büyük bir gruba kitap okuyordu. Bunu ne sıklıkla yaptığını sordum çünkü o harika biri ve haftada iki kez orada oluyor. Kütüphaneci ona tam zamanlı bir iş teklif etmek istediklerini söyledi çünkü lise ikinci sınıftan beri çalıştığı gündüz bakım merkezi kapanmış ve tam mezun olduğu sırada işsiz kalmış. Hem de bir dönem erken."

"Vay be, kızım." Molly takdîrî bir ıslık çaldı. "Pratik olarak onun tüm hayat hikayesini almışsın."

Dahlia bebeği ileri geri salladı. "Ve kulağa mükemmel bir dadı olacaktı gibi geliyor."

Randevusu kapıdan içeri girdiğinde Whiskey, "Sanırım öğreneceğiz," diye kabul etti.

Kulüp binasına doğru ilerlerken Elise avuçlarını birbirine sürttü. "Bahse girerim dadılıktan daha fazlasını mükemmel bir şekilde yapacaktır."

Molly yumuşak bir kahkaha atarak, "İyi oynadın," diye tebrik etti.

"Bu çok vahşi." Dahlia başını salladı. "Whiskey'nin sonunda bekâr bir baba olacağını asla tahmin edemezdim."

"Burada her şeyden bebek çıkıyor," diye mırıldandım, elimi hâlâ düz olan karnımın üzerine koyarak.

"Aman Tanrım," diye ciyakladı Elise. "Sen de hamilesin!"

"Evet." Ona gülümsedim. "Doğum tarihlerimiz birbirinden çok uzak olmamalı, böylece çocuklarımız kuzenden çok kardeş gibi büyüyecekler."

Molly, kendisinin ve kız kardeşinin yuvarlak göbeklerini göstererek, "Iron Rogues ailesinde üç kuzen daha var," diye ekledi. "Şimdi bu ufaklık da burada."

EPİLOG

FİRTINA

"D Bir daha bu odanın içinde sertleşmeden durabilecek miyim bilmiyorum," diye mırıldandım Blakely'ye, Westland'de kaldığımız zamanlarda kullandığımız odaya girerken Biniciler. Babasının, Jagger'ın biz bir araya geldiğimizde onu koyduğu oda olduğunu öğrendiğinde bir daha asla geri dönmeyeceğini söylediği oda. Potansiyel müşterilerden biri eşyalarını başka bir odaya taşımıştı ve ne zaman ziyaret etsek bu oda bizim oluyordu.

Blakely'nin yanakları kızardı ve ne kadar sevimli olduğuna gülümsemeden edemedim. Bunca yıldır birlikteydik, yaptığımız ve söylediğimiz onca şey vardı ve o hâlâ seks söz konusu olduğunda bir bakire gibi kızarıyordu.

Kolumu beline doladım ve vücudunu kendime doğru çektim, uzun, sert aletimin her santimini hissedebilmesi için kalçalarımı salladım. "Çocuklar bu geceye kadar Staci'yle," diye homurdandım elimi eteğinin altından geçirirken. Etek ve elbise giymesine bayılıyordum. "Çer- riğini patlatıp seni benim yaptığım da nasıl hissettiğini hatırlatayım mı?"

Blakely inledi ve elleri saçlarımda tünel açtı. "Evet, lütfen."

Külotunu tutan küçük ipi hissederek kopardım ve yırtıp attım. "Belki seni tekrar hamile bile bırakabilirim."

"Gideon," diye inledi Blakely. "Hâlâ Cobi'ye bakıyorum. I-oh!"

Onu yatağa fırlatıp dizlerimin üzerine çöktüğümde konuşmayı kesti ve ağzımı sırlıklam amına dayadım. "Benim için her zaman çok ıslak," diye homurdandım onu son yemeğimmiş gibi yerken. Onu çığlık çığlığa bir orgazma sürükledikten sonra, ikimizi de hızla soydum ve yatağa tırmandım. Sırt üstü uzandım ve dizlerinin üzerinde bana yaslanması için ona rehberlik ettim. Göğüsleri boncuk boncuk sütle parlıyordu ve birini içime çekmeden önce her bir ucunu yalamak için bıçakladım.

Ağız.

"Gideon!" diye seslendi sikimin üzerine düşerken. "Siktir!" Amını sıkıca kavradığımda bağırdım. "Sür beni, Blake-ly. İşte benim iyi kızım. Siktir, evet!"

Kalçalarım hemen sabit bir ritim tutturarak onun kaygan kanalını sikmeye başladı. "Seni sikmeyi her zaman sevmişimdir bebeğim. Ama lanet olsun, sen sikimin üzerinde zıplarken süt gibi memelerinin tadına bakmak... oh lanet olsun, evet!" Beni sıktığında inledim ve iç kasları aletimin etrafında dalgalandı.

Tekrar doğrudum ve diğer göğsüne de ilgi gösterdim, kırılmaya hazır olana kadar onun tatlılığını içtim.

Yatağa geri düşerken kalçalarını kavradım, yukarı ve aşağı inmesine yardım ettim, böylece her indiğinde ona çarpıyordum. "Evet! Siktir! İşte benim muhteşem kızım. Beni çok iyi götürüyor."

Aniden bizi ters çevirdim ve bacaklarını göğsüne doğru ittim, sikimi o kadar derine soktum ki rahmine çarptım. "Bana bebeğimi istediğini söyle, Blakely," diye homurdandım. İç kasları kasıldı ve ben sııttım. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Söyle bana. İçine bir bebek daha sokmamı istediğini söyle."

"Evet," diye inledi, vücudu altımda kıvrılırken başı dönüyordu.

"Söyle, bebeğim."

"Beni becermeni istiyorum!"

Aletimden döller ama hazır değildim. "Ve?"

Güzel mavi gözlerini açtı ve "Bebeğini bana ver, Gideon," diye fısıldarken bakışlarına baktı.

"İşte benim iyi kızım."

Tıpkı onu benim yaptığım gecedeki gibi, onu uzun, sert ve derin bir şekilde becerdim. O "Evet! Evet!" diye bağıırken yatak defalarca duvara çarptı. Oh evet, Gideon!"

Omurgam karıncalandı ve onu kaybetmek üzere olduğumu biliyordum, bu yüzden aramıza uzandım ve klitorisini sıkıştırdım. O benim adımı haykırdı.

Max ona vurdu ve hemen ardından ben patladım.

"Siktir, evet!" Boşalmamı rahmine pompalarken kükredim, onu doldurdum ve sessizce çocuklarıma işlerini yapmalarını emrettim.

Bir saat sonra, iyi bir önlem için onu bir kez daha becerdim. Saate bakıp "Bir saat içinde orada olmalıyız!" diye bağırdığında, mutluluktan uçmuş bir halde uzanmış nefes almaya çalışıyorduk.

"Sakin ol, bebeğim. Hapishane sadece kırk dakika uzaklıkta." Blakely'nin babası dışarı çıkıyordu ve özgür bir adam olarak dışarı çıktığında orada olmak için gelmiştik.

"Duş alacak vaktim yok," diye sızlandı.

"Yani?" Yataktan çıkarken yuvarlak, lezzetli kıcını izlerken dikkatim dağılmıştı.

"Babamla, senin dölün kalçalarımın aşağı damlarken, seks kokusu içinde buluşmayacağım!"

Kendimi tutamadım. Yüzündeki sevimli ifade karşısında kahkahayı patlattım. "Bebeğim, külot giyersen senden ve benden başka kimse seni döllerimle doldurduğumu bilmeyecek."

Blakely ellerini havaya kaldırdı ve homurdandı, "Onları mahvettin, seni koca mağara adamı!"

Oh...doğru. Omuz silktim. "Bavulundan bir çift al, bebeğim."

Yine sevimli bir şekilde homurdandı. "O zaman burada kaldığımız süre boyunca yetecek kadar iç çamaşırım olmayacak. Bütün iç çamaşırlarımı mahvetmeyi bırak."

Ona sırtarak, "Eve dönerken komando olman gerekecek," dedim.

Ellerini kalçalarına koydu ve bana sırtıttı. "Çocuklar arabada olacak, Gideon. Senin için kolay erişim yok."

Kaşlarımı çattım. *Lanet* olsun. Çocuklarımız harikaydı ama dünyanın en iyi sik engelleyicileriydiler. "Gitmeden önce seni uzun uzun ve sertçe becermem gerekecek," diye hınzır bir gülümsemeyle ona takıldım.

Blakely güldü ve ben de onun benim olduğuna hâlâ hayret ederek güzel manzaraya baktım.

"Seni seviyorum bebeğim."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Ben de seni seviyorum. Şimdi sana bir ağaç gibi tırmanmadan önce o seksi kıcını yataktan çıkar."

Yataktan atlarken homurdandım. "Ben yapamazken böyle şeyler söyleyemezsin..."

Kıkırdadı ve ben kollarımı ona dolayamadan yanımdan hızla geçti. Sonra etrafta koşturup kıyafetlerini topladı.

"Görüyorum ki benim küçük uslu kızım bugün yaramazlık yapmaya karar vermiş." Blakely'nin yanakları pembeleşti ve ben başımı salladım. "Yaramaz kızlara şaplak atılır, Blakely."
Göz kırptı. "Biliyorum."

Whiskey ve işe alacağı dadıyı merak ediyor musunuz? [Whiskey](#)'de neler olduğunu öğrenin!

[Haber bültenimize](#) katılırsanız, Amazon'da yasaklanan The Virgin's Guardian'ın ÜCRETSİZ bir kopyasını talep etmek için bağlantı içeren bir e-posta alacaksınız.

YAZAR HAKKINDA

Elle Christensen ve Rochelle Paige'den oluşan yazar ikilisi, Fiona Davenport takma adıyla bir araya gelerek size alfa erkeklerle dolu seksi, anlık aşk hikâyeleri sunuyor. Sonsuza dek mutlu son garantili hızlı ve kirli bir okuma istiyorsanız, Fiona Davenport'a bir şans verin!





İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.